ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Αειφόρου Ανάπτυξης και Δομημένου Περιβάλλοντος (ΕΙΑΑΔΠ)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 – Αντικείμενο

1. Ο παρών Εσωτερικός Κανονισμός Λειτουργίας (εφεξής «Κανονισμός») καθορίζει τον τρόπο διοικητικής, επιστημονικής, οικονομικής και οργανωτικής λειτουργίας του Ευρωπαϊκού Ινστιτούτου Αειφόρου Ανάπτυξης και Δομημένου Περιβάλλοντος (ΕΙΑΑΔΠ), σύμφωνα με το Καταστατικό του.
2. Ο Κανονισμός εξειδικεύει τις διατάξεις του Καταστατικού, καθορίζει τις διαδικασίες λειτουργίας των οργάνων του Ινστιτούτου, τις σχέσεις μεταξύ των μελών, των συνεργατών και των οργάνων διοίκησης, καθώς και τους κανόνες διαφάνειας, λογοδοσίας και επιστημονικής ακεραιότητας.
3. Ο παρών Κανονισμός δεσμεύει: α) τα μέλη του Ινστιτούτου, β) τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, γ) τα μέλη του Επιστημονικού Συμβουλίου, δ) τον Επιστημονικό Διευθυντή, ε) κάθε εργαζόμενο, συνεργάτη, ερευνητή, σύμβουλο ή εθελοντή που παρέχει υπηρεσίες προς το Ινστιτούτο.
4. Σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ του παρόντος Κανονισμού και του Καταστατικού, υπερισχύουν οι διατάξεις του Καταστατικού.

Άρθρο 2 – Νομική βάση λειτουργίας

Το ΕΙΑΑΔΠ λειτουργεί σύμφωνα με:

1. το ισχύον Σύνταγμα της Ελλάδας,
2. τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα περί Αστικών Μη Κερδοσκοπικών Εταιρειών,
3. το Καταστατικό του Ινστιτούτου,
4. τον παρόντα Εσωτερικό Κανονισμό,
5. τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,
6. το Παράρτημα Αμοιβών και Αποζημιώσεων,

7. τις αποφάσεις της Γενικής Συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου,
8. το εφαρμοστέο ελληνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές δίκαιο.

Άρθρο 3 – Θεμελιώδεις αρχές λειτουργίας

Το ΕΙΑΑΔΠ ασκεί τη δραστηριότητά του σύμφωνα με τις ακόλουθες αρχές:

1. **Αρχή της Αειφορίας.**
2. **Αρχή της Πρόληψης.**
3. **Αρχή της Προφύλαξης**, όταν υπάρχει επιστημονική αβεβαιότητα.
4. **Αρχή της νομιμότητας.**
5. **Αρχή της χρηστής διοίκησης.**
6. **Αρχή της διαφάνειας.**
7. **Αρχή της λογοδοσίας.**
8. **Αρχή της αντικειμενικότητας.**
9. **Αρχή της επιστημονικής ανεξαρτησίας.**
10. **Αρχή της αμεροληψίας.**
11. **Αρχή της ισότητας και της αξιοκρατίας.**
12. **Αρχή του σεβασμού της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και των θεμελιωδών δικαιωμάτων.**
13. **Αρχή της προστασίας του περιβάλλοντος και της πολιτιστικής κληρονομιάς.**
14. **Αρχή της διαγενεακής ευθύνης**, ώστε κάθε δράση του Ινστιτούτου να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες και τα δικαιώματα των μελλοντικών γενεών.

Άρθρο 4 – Αποστολή του Ινστιτούτου

Αποστολή του ΕΙΑΑΔΠ είναι:

α) η προαγωγή της αειφόρου ανάπτυξης,

β) η επιστημονική έρευνα,

γ) η παραγωγή τεκμηριωμένων γνωμοδοτήσεων,

δ) η ανάπτυξη καινοτόμων πολιτικών,

ε) η υποστήριξη δημόσιων και ιδιωτικών φορέων,

στ) η προώθηση της ευρωπαϊκής συνεργασίας,

ζ) η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής,

η) η προστασία του φυσικού και δομημένου περιβάλλοντος,

θ) η διάχυση της επιστημονικής γνώσης προς όφελος της κοινωνίας.

Άρθρο 5 – Ερμηνεία του Κανονισμού

1. Ο παρών Κανονισμός ερμηνεύεται πάντοτε κατά τρόπο σύμφωνο με το Καταστατικό του Ινστιτούτου.
2. Σε περίπτωση ερμηνευτικής αμφιβολίας, προκρίνεται η ερμηνεία που:

- υπηρετεί καλύτερα τον κοινωφελή χαρακτήρα του Ινστιτούτου,
- ενισχύει τη διαφάνεια και τη λογοδοσία,
- διασφαλίζει την επιστημονική ανεξαρτησία,
- προάγει την αειφόρο ανάπτυξη και το δημόσιο συμφέρον.

3. Για ζητήματα που δεν ρυθμίζονται από τον παρόντα Κανονισμό εφαρμόζονται το Καταστατικό, η κείμενη νομοθεσία και οι αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων του Ινστιτούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΔΟΜΗ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Άρθρο 6 – Οργανωτική δομή

1. Το ΕΙΑΑΔΠ οργανώνεται κατά τρόπο που διασφαλίζει: α) την αποτελεσματική διοίκηση, β) την επιστημονική ανεξαρτησία, γ) τη διαφάνεια στη λήψη αποφάσεων, δ) τη χρηστή οικονομική

διαχείριση, ε) τη λογοδοσία προς τα μέλη, τους δωρητές, τους χρηματοδοτικούς φορείς και την κοινωνία.
2. Η οργανωτική δομή του Ινστιτούτου βασίζεται στη διάκριση:
    - της στρατηγικής διοίκησης,
    - της επιστημονικής λειτουργίας,
    - της οικονομικής διαχείρισης,
    - της διοικητικής υποστήριξης,
    - της διαχείρισης έργων και προγραμμάτων.
3. Το οργανόγραμμα του Ινστιτούτου εγκρίνεται από το Διοικητικό Συμβούλιο και αποτελεί αναπόσπαστο Παράρτημα του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 7 – Όργανα του Ινστιτούτου

Τα όργανα του ΕΙΑΑΔΠ είναι:

1. Η Γενική Συνέλευση.
2. Το Διοικητικό Συμβούλιο (ΔΣ).
3. Τα μέλη του ΔΣ.
4. Ο Επιστημονικός Διευθυντής.
5. Το Επιστημονικό Συμβούλιο.
6. Ο Επίτιμος Πρόεδρος ή Επίτιμος Διευθυντής, εφόσον έχει ορισθεί σύμφωνα με το Καταστατικό.
7. Οι μόνιμες ή έκτακτες επιτροπές που συστήνονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.

Άρθρο 8 – Αρχές άσκησης καθηκόντων

1. Κάθε όργανο ασκεί τις αρμοδιότητές του αποκλειστικά προς εξυπηρέτηση των σκοπών του Ινστιτούτου.
2. Απαγορεύεται η χρήση της ιδιότητας μέλους οργάνου για προσωπικό, οικονομικό ή πολιτικό όφελος.
3. Τα μέλη των οργάνων οφείλουν:
    - να ενεργούν με αμεροληψία,
    - να προστατεύουν το κύρος του Ινστιτούτου,
    - να διαφυλάσσουν την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών,
    - να αποφεύγουν κάθε πραγματική ή δυνητική σύγκρουση συμφερόντων.

4. Κάθε μέλος των οργάνων υπογράφει, κατά την ανάληψη των καθηκόντων του:
    - Δήλωση Αποδοχής Καθηκόντων,
    - Δήλωση Εμπιστευτικότητας,
    - Δήλωση Απουσίας ή Γνωστοποίησης Σύγκρουσης Συμφερόντων,
    - Δήλωση αποδοχής του Καταστατικού,
    - Δήλωση γνώσης του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,
    - Δήλωση γνώσης του Εσωτερικού Κανονισμού Λειτουργίας.

Άρθρο 9 – Συνεργασία μεταξύ των οργάνων

1. Τα όργανα του Ινστιτούτου συνεργάζονται με πνεύμα αμοιβαίου σεβασμού, διαφάνειας και θεσμικής ευθύνης.
2. Κανένα όργανο δεν παρεμβαίνει στις αποκλειστικές αρμοδιότητες άλλου οργάνου, εκτός εάν αυτό προβλέπεται από το Καταστατικό ή τον παρόντα Κανονισμό.
3. Διαφωνίες ως προς την κατανομή αρμοδιοτήτων επιλύονται από το Διοικητικό Συμβούλιο, κατόπιν αιτιολογημένης εισήγησης του Προέδρου ή του Επιστημονικού Διευθυντή.

Άρθρο 10 – Μόνιμες Επιτροπές

Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου μπορούν να συστήνονται μόνιμες επιτροπές, όπως ιδίως:

- Επιτροπή Επιστημονικής Αξιολόγησης.
- Επιτροπή Ηθικής και Δεοντολογίας.
- Επιτροπή Διαφάνειας και Εσωτερικού Ελέγχου.
- Επιτροπή Ευρωπαϊκών Προγραμμάτων.
- Επιτροπή Οικονομικής Εποπτείας.
- Επιτροπή Αειφορίας και Κλιματικής Πολιτικής.
- Επιτροπή Εκδόσεων και Δημοσιεύσεων.
- Επιτροπή Εκπαίδευσης και Πιστοποίησης.
- Επιτροπή Ψηφιακού Μετασχηματισμού και Καινοτομίας.
- Επιτροπή Πολιτιστικής Κληρονομιάς.
- Επιτροπή Διεθνών Σχέσεων.

Η σύσταση κάθε επιτροπής συνοδεύεται από απόφαση που καθορίζει τη σύνθεση, τις αρμοδιότητες, τη διάρκεια της θητείας και τον τρόπο λειτουργίας της.

Άρθρο 11 – Ομάδες Εργασίας

1. Για την εκπόνηση ειδικών μελετών, γνωμοδοτήσεων, ερευνητικών έργων ή προτάσεων πολιτικής, το Διοικητικό Συμβούλιο ή ο Επιστημονικός Διευθυντής δύνανται να συγκροτούν προσωρινές Ομάδες Εργασίας.
2. Κάθε Ομάδα Εργασίας λειτουργεί με συγκεκριμένη εντολή, χρονοδιάγραμμα και παραδοτέα.
3. Οι Ομάδες Εργασίας μπορούν να συμμετέχουν μέλη του Ινστιτούτου, εξωτερικοί επιστήμονες ή εμπειρογνώμονες, καθώς και εθελοντές με αποδεδειγμένη εμπειρία στο αντικείμενο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Άρθρο 12 – Ρόλος του Διοικητικού Συμβουλίου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο αποτελεί το ανώτατο διοικητικό και εκτελεστικό όργανο του ΕΙΑΑΔΠ και ασκεί όλες τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Καταστατικό και τον παρόντα Κανονισμό.
2. Το Διοικητικό Συμβούλιο χαράσσει από κοινού με τον Επιστημονικό Διευθυντή, τη στρατηγική του Ινστιτούτου, εγκρίνει τον ετήσιο προγραμματισμό, εποπτεύει την υλοποίηση των αποφάσεων και διασφαλίζει τη νομιμότητα, τη διαφάνεια και την αποτελεσματικότητα της λειτουργίας του.
3. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ασκούν τα καθήκοντά τους με επιμέλεια, αμεροληψία, αντικειμενικότητα και αποκλειστικό γνώμονα την εξυπηρέτηση των σκοπών του Ινστιτούτου.

Άρθρο 13 – Συνεδριάσεις

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει τακτικά τουλάχιστον μία φορά ανά μήνα.
2. Έκτακτη συνεδρίαση συγκαλείται: α) από τον Επιστημονικό Διευθυντή ή από τον Πρόεδρο, β) κατόπιν αιτήματος τουλάχιστον του ενός τρίτου (1/3) των μελών του, γ) όταν το απαιτούν επείγουσες ανάγκες του Ινστιτούτου.
3. Οι συνεδριάσεις μπορούν να πραγματοποιούνται: α) με φυσική παρουσία, β) με τηλεδιάσκεψη, γ) με υβριδικό τρόπο.
4. Η εξ αποστάσεως συμμετοχή έχει την ίδια νομική ισχύ με τη φυσική παρουσία.

Άρθρο 14 – Πρόσκληση

1. Η πρόσκληση αποστέλλεται τουλάχιστον τρεις (3) εργάσιμες ημέρες πριν από τη συνεδρίαση, με ηλεκτρονικό τρόπο (E-Mail)
2. Σε περίπτωση κατεπείγοντος, η πρόσκληση μπορεί να αποσταλεί οποτεδήποτε πριν από τη συνεδρίαση, εφόσον αιτιολογείται ο επείγων χαρακτήρας.
3. Η πρόσκληση περιλαμβάνει υποχρεωτικά: α) ημερομηνία, β) ώρα, γ) τρόπο διεξαγωγής, δ) ημερήσια διάταξη, ε) εισηγητικά έγγραφα, όπου απαιτούνται.

Άρθρο 15 – Απαρτία

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο συνεδριάζει έγκυρα όταν παρίσταται η απόλυτη πλειοψηφία των μελών του.
2. Τα μέλη που συμμετέχουν μέσω τηλεδιάσκεψης λογίζονται ως παρόντα.
3. Η απαρτία διαπιστώνεται από τον Πρόεδρο κατά την έναρξη της συνεδρίασης.

Άρθρο 16 – Λήψη αποφάσεων

1. Οι αποφάσεις ΔΕΝ λαμβάνονται με ψηφοφορίες ή πλειοψηφίες.
2. Οι αποφάσεις λαμβάνονται μέσα από συζήτηση και πορίσματα.
3. Δημοκρατικές διαδικασίες διέπουν τη λήψη κάθε απόφασης.

Άρθρο 17 – Αποφάσεις με ηλεκτρονική διαδικασία

1. Σε εξαιρετικές ή επείγουσες περιπτώσεις, αποφάσεις μπορούν να λαμβάνονται χωρίς συνεδρίαση, μέσω ηλεκτρονικής επικοινωνίας.
2. Η σχετική εισήγηση αποστέλλεται σε όλα τα μέλη.
3. Η προθεσμία απάντησης δεν μπορεί να είναι μικρότερη των σαράντα οκτώ (48) ωρών, εκτός εάν συντρέχει αποδεδειγμένα κατεπείγουσα περίπτωση.
4. Οι αποφάσεις αυτές καταχωρίζονται υποχρεωτικά στα πρακτικά της αμέσως επόμενης συνεδρίασης.

Άρθρο 18 – Πρακτικά

1. Για κάθε συνεδρίαση τηρούνται πρακτικά.
2. Τα πρακτικά περιλαμβάνουν ιδίως: α) τόπο ή τρόπο συνεδρίασης, β) ημερομηνία και ώρα, γ) παρόντα και απόντα μέλη, δ) ημερήσια διάταξη, ε) συνοπτική καταγραφή των συζητήσεων, στ) το ακριβές περιεχόμενο των αποφάσεων.
3. Τα πρακτικά υπογράφονται από δύο μέλη του ΔΣ ή εγκρίνονται με γραπτή δήλωση, η οποία εκλαμβάνεται ως ηλεκτρονική υπογραφή.

Άρθρο 19 – Πρόσβαση στα πρακτικά

1. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου έχουν δικαίωμα πρόσβασης στα πρακτικά.
2. Η χορήγηση αντιγράφων σε τρίτους επιτρέπεται μόνο σύμφωνα με το Καταστατικό, την ισχύουσα νομοθεσία και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.

3. Πρακτικά που περιέχουν προσωπικά δεδομένα ή εμπιστευτικές πληροφορίες προστατεύονται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία.

Άρθρο 20 – Υποχρέωση εμπιστευτικότητας

1. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου υποχρεούνται να τηρούν απόλυτη εμπιστευτικότητα για κάθε πληροφορία που λαμβάνουν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
2. Η υποχρέωση αυτή εξακολουθεί να ισχύει και μετά τη λήξη της θητείας τους.
3. Παραβίαση της υποχρέωσης εμπιστευτικότητας συνιστά σοβαρό πειθαρχικό παράπτωμα και δύναται να επιφέρει τις κυρώσεις που προβλέπονται από το Καταστατικό και τον παρόντα Κανονισμό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΚΑΘΗΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΑΡΜΟΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ

Άρθρο 21 – Πρόεδρος

1. Ο Πρόεδρος είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος του ΕΙΑΑΔΠ και ασκεί τις αρμοδιότητες που προβλέπονται από το Καταστατικό, τον παρόντα Κανονισμό και τις αποφάσεις του Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Ο Πρόεδρος ιδίως: α) εκπροσωπεί το Ινστιτούτο ενώπιον κάθε δημόσιας αρχής, δικαστηρίου, οργανισμού ή φυσικού και νομικού προσώπου, β) συγκαλεί και προεδρεύει των συνεδριάσεων της Γενικής Συνέλευσης και του Διοικητικού Συμβουλίου, γ) μεριμνά για την εφαρμογή των αποφάσεων των οργάνων διοίκησης, δ) συντονίζει τη συνολική λειτουργία του Ινστιτούτου, ε) υπογράφει τις συμβάσεις, τις συμφωνίες συνεργασίας και κάθε διοικητικό έγγραφο, σύμφωνα με τις αποφάσεις των αρμοδίων οργάνων, στ) εισηγείται τον στρατηγικό σχεδιασμό και τον ετήσιο προγραμματισμό, ζ) παρακολουθεί την πορεία υλοποίησης των δράσεων και των έργων του Ινστιτούτου, η) δύναται να αναθέτει

ειδικές αρμοδιότητες σε μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου ή στον Επιστημονικό Διευθυντή.

Άρθρο 22 – Αντιπρόεδρος

1. Ο Αντιπρόεδρος αναπληρώνει τον Πρόεδρο σε κάθε περίπτωση απουσίας, κωλύματος ή προσωρινής αδυναμίας άσκησης των καθηκόντων του.
2. Ο Αντιπρόεδρος: α) υποστηρίζει τον Πρόεδρο στην άσκηση των καθηκόντων του, β) αναλαμβάνει ειδικούς τομείς ευθύνης που του ανατίθενται, γ) εποπτεύει δράσεις ή έργα κατόπιν σχετικής απόφασης του Διοικητικού Συμβουλίου, δ) εκπροσωπεί το Ινστιτούτο όταν εξουσιοδοτείται προς τούτο.

Άρθρο 23 – Ταμίας

1. Ο Ταμίας είναι υπεύθυνος για την οικονομική διαχείριση και την οικονομική εποπτεία του Ινστιτούτου.
2. Ειδικότερα: α) παρακολουθεί την οικονομική κατάσταση του Ινστιτούτου, β) εισηγείται τον ετήσιο προϋπολογισμό και τον οικονομικό απολογισμό, γ) παρακολουθεί την εκτέλεση του προϋπολογισμού, δ) εποπτεύει τις εισπράξεις και τις πληρωμές, ε) συνεργάζεται με τον λογιστή, τον φοροτεχνικό και κάθε εξωτερικό οικονομικό σύμβουλο, στ) διασφαλίζει την τήρηση των λογιστικών, φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων, ζ) ενημερώνει σε τακτική βάση το Διοικητικό Συμβούλιο για την οικονομική πορεία του Ινστιτούτου.
3. Καμία οικονομική υποχρέωση δεν αναλαμβάνεται χωρίς την προβλεπόμενη έγκριση των αρμοδίων οργάνων.

Άρθρο 24 – Επιστημονικός Διευθυντής

1. Ο Επιστημονικός Διευθυντής αποτελεί το ανώτατο επιστημονικό εκτελεστικό όργανο του ΕΙΑΑΔΠ.
2. Ο Επιστημονικός Διευθυντής είναι υπεύθυνος για τον σχεδιασμό, τον συντονισμό και την εποπτεία του επιστημονικού έργου του Ινστιτούτου.

3. Ειδικότερα: α) καταρτίζει τον ετήσιο επιστημονικό προγραμματισμό, β) εισηγείται νέες ερευνητικές δράσεις και επιστημονικές συνεργασίες, γ) συντονίζει την εκπόνηση μελετών, γνωμοδοτήσεων, εκθέσεων και επιστημονικών δημοσιεύσεων, δ) εποπτεύει τις ομάδες εργασίας, ε) εισηγείται τη συμμετοχή σε εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα, στ) διασφαλίζει την επιστημονική ποιότητα και τεκμηρίωση κάθε παραδοτέου, ζ) υποβάλλει ετήσια έκθεση επιστημονικού έργου στο Διοικητικό Συμβούλιο, η) συνεργάζεται με πανεπιστήμια, ερευνητικά ιδρύματα, επιστημονικούς φορείς και διεθνείς οργανισμούς.
4. Ο Επιστημονικός Διευθυντής ενεργεί με πλήρη επιστημονική ανεξαρτησία ως προς το περιεχόμενο των επιστημονικών εργασιών, τηρώντας πάντοτε το Καταστατικό, τον παρόντα Κανονισμό και τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

Άρθρο 25 – Επιστημονικό Συμβούλιο

1. Το Επιστημονικό Συμβούλιο αποτελεί το ανώτατο συλλογικό συμβουλευτικό επιστημονικό όργανο του ΕΙΑΑΔΠ.
2. Το Συμβούλιο: α) γνωμοδοτεί για τον επιστημονικό προγραμματισμό, β) αξιολογεί ερευνητικές προτάσεις και επιστημονικές πρωτοβουλίες, γ) εισηγείται νέους τομείς έρευνας, δ) υποστηρίζει τη διεθνή επιστημονική συνεργασία, ε) συμβάλλει στην αξιολόγηση σημαντικών γνωμοδοτήσεων και δημοσιεύσεων, στ) εισηγείται τη σύσταση επιστημονικών επιτροπών ή ομάδων εργασίας.

Άρθρο 26 – Επίτιμος Πρόεδρος ή Επίτιμος Διευθυντής (ΕΔ)

1. Ο Επίτιμος Πρόεδρος (ή ΕΔ) αποτελεί τιμητικό θεσμό του ΕΙΑΑΔΠ.
2. Ο Επίτιμος Πρόεδρος (ή ΕΔ) δύναται: α) να παρέχει συμβουλευτικές γνώμες, β) να συμμετέχει σε εκδηλώσεις και επιστημονικές δράσεις, γ) να συμβάλλει στην ανάπτυξη συνεργασιών και στη διεθνή προβολή του Ινστιτούτου.
3. Ο Επίτιμος Πρόεδρος (ή ΕΔ) δεν ασκεί διοικητικές ή εκτελεστικές αρμοδιότητες, εκτός εάν το Καταστατικό ορίζει διαφορετικά.

Άρθρο 27 – Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου

1. Ο Πρόεδρος του Επιστημονικού Συμβουλίου συντονίζει τη λειτουργία του Συμβουλίου και διασφαλίζει την εύρυθμη άσκηση των αρμοδιοτήτων του.
2. Ειδικότερα: α) συγκαλεί και προεδρεύει των συνεδριάσεων του Επιστημονικού Συμβουλίου, β) καταρτίζει την ημερήσια διάταξη, γ) συντονίζει τις επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, δ) συνεργάζεται με τον Επιστημονικό Διευθυντή για τον επιστημονικό προγραμματισμό, ε) υποβάλλει εισηγήσεις προς το Διοικητικό Συμβούλιο για ζητήματα επιστημονικής πολιτικής.

Άρθρο 28 – Κοινές υποχρεώσεις των οργάνων διοίκησης

1. Όλα τα όργανα διοίκησης ενεργούν σύμφωνα με τις αρχές της νομιμότητας, της διαφάνειας, της χρηστής διοίκησης, της αειφορίας, της πρόληψης, της επιστημονικής ακεραιότητας και της λογοδοσίας.
2. Τα μέλη των οργάνων υποχρεούνται να αποφεύγουν κάθε πραγματική ή δυνητική σύγκρουση συμφερόντων και να δηλώνουν αμέσως οποιοδήποτε σχετικό περιστατικό.
3. Τα μέλη των οργάνων δεσμεύονται από υποχρέωση εχεμύθειας και εμπιστευτικότητας για κάθε πληροφορία που περιέρχεται σε γνώση τους κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.
4. Η παραβίαση των υποχρεώσεων του παρόντος άρθρου συνεπάγεται την εφαρμογή των διατάξεων του Καταστατικού, του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας και του παρόντος Κανονισμού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Άρθρο 29 – Αρχές διοικητικής λειτουργίας

1. Η διοικητική λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ οργανώνεται με τρόπο που διασφαλίζει την αποτελεσματικότητα, τη διαφάνεια, την ταχύτητα λήψης αποφάσεων και την ορθή τήρηση των υποχρεώσεων του Ινστιτούτου.
2. Η διοικητική υποστήριξη υπηρετεί: α) τη λειτουργία των οργάνων του ινστιτούτου, β) την υλοποίηση των επιστημονικών δράσεων,

γ) τη διαχείριση έργων και προγραμμάτων, δ) την επικοινωνία με δημόσιες αρχές, δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς, ε) την τήρηση των αρχείων και των διοικητικών διαδικασιών και στ) την επικοινωνία με τον πολίτη.

3. Η διοικητική λειτουργία διέπεται από τις αρχές:
    - της νομιμότητας,
    - της ακρίβειας,
    - της διαφάνειας,
    - της ιχνηλασιμότητας,
    - της εμπιστευτικότητας,
    - της ψηφιακής οργάνωσης,
    - της περιβαλλοντικής υπευθυνότητας.

Άρθρο 30 – Διοικητική υποστήριξη

1. Η διοικητική υποστήριξη του Ινστιτούτου παρέχεται από τα αρμόδια στελέχη, συνεργάτες ή εξωτερικούς συνεργάτες που ορίζονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Η διοικητική υποστήριξη περιλαμβάνει ιδίως:

    α) την τήρηση του μητρώου μελών,

    β) την τήρηση του αρχείου αποφάσεων των οργάνων διοίκησης,

    γ) τη διαχείριση της εισερχόμενης και εξερχόμενης αλληλογραφίας,

    δ) την οργάνωση των συνεδριάσεων,

    ε) την τήρηση ηλεκτρονικού και φυσικού αρχείου,

    στ) την υποστήριξη των διαδικασιών χρηματοδότησης και υλοποίησης έργων.

Άρθρο 31 – Ψηφιακή λειτουργία και ηλεκτρονική διακυβέρνηση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ προωθεί τη χρήση ψηφιακών εργαλείων για τη διοίκηση, την επιστημονική συνεργασία και την επικοινωνία.

2. Οι συνεδριάσεις των οργάνων, η ανταλλαγή εγγράφων και η έγκριση αποφάσεων μπορούν να πραγματοποιούνται με χρήση ασφαλών ηλεκτρονικών μέσων.
3. Το Ινστιτούτο μεριμνά για:

   α) την ασφάλεια των ψηφιακών δεδομένων,

   β) την προστασία των προσωπικών δεδομένων,

   γ) τη διατήρηση ηλεκτρονικού αρχείου,

   δ) την εξασφάλιση της αυθεντικότητας των εγγράφων.

4. Η ηλεκτρονική επικοινωνία μεταξύ των οργάνων του Ινστιτούτου θεωρείται ισόκυρη με την έγγραφη επικοινωνία, εφόσον εξασφαλίζεται η ταυτοποίηση του αποστολέα.

Άρθρο 32 – Τήρηση αρχείων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ τηρεί οργανωμένο σύστημα αρχείων, φυσικών και ηλεκτρονικών, σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία.
2. Τα αρχεία περιλαμβάνουν ιδίως:

   α) καταστατικά και θεσμικά έγγραφα,

   β) πρακτικά Γενικής Συνέλευσης και Διοικητικού Συμβουλίου,

   γ) οικονομικά στοιχεία,

   δ) συμβάσεις και συμφωνίες συνεργασίας,

   ε) επιστημονικές μελέτες και γνωμοδοτήσεις,

   στ) στοιχεία έργων και χρηματοδοτήσεων,

   ζ) δηλώσεις σύγκρουσης συμφερόντων και εμπιστευτικότητας.

3. Η πρόσβαση στα αρχεία πραγματοποιείται σύμφωνα με τις αρμοδιότητες κάθε προσώπου και τις αρχές προστασίας εμπιστευτικών πληροφοριών.

Άρθρο 33 – Εσωτερική επικοινωνία

1. Η επικοινωνία μεταξύ των οργάνων, των συνεργατών και των ομάδων εργασίας πραγματοποιείται με τρόπο οργανωμένο, τεκμηριωμένο και διαφανή.
2. Οι αποφάσεις, οι οδηγίες και οι αναθέσεις εργασιών καταγράφονται κατά τρόπο που επιτρέπει την παρακολούθηση της πορείας υλοποίησής τους.
3. Κάθε συνεργάτης του Ινστιτούτου οφείλει να ενημερώνει εγκαίρως το αρμόδιο όργανο για: α) την πρόοδο των εργασιών που του έχουν ανατεθεί, β) τυχόν καθυστερήσεις ή κινδύνους, γ) ζητήματα που απαιτούν διοικητική ή επιστημονική απόφαση.

Άρθρο 34 – Ετήσιος διοικητικός προγραμματισμός

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίζει, σε ετήσια βάση, τον διοικητικό προγραμματισμό του Ινστιτούτου.
2. Ο προγραμματισμός περιλαμβάνει ιδίως:

   α) τους στρατηγικούς στόχους του έτους,

   β) τις κύριες δράσεις και τα έργα,

   γ) τις απαιτούμενες οικονομικές και ανθρώπινες ανάγκες,

   δ) το χρονοδιάγραμμα υλοποίησης,

   ε) τους δείκτες αξιολόγησης αποτελεσματικότητας.

3. Ο ετήσιος διοικητικός προγραμματισμός συνδέεται με τον επιστημονικό και οικονομικό προγραμματισμό του Ινστιτούτου.

Άρθρο 35 – Εσωτερικός συντονισμός

1. Για τη διασφάλιση της εύρυθμης λειτουργίας δύνανται να πραγματοποιούνται τακτικές συναντήσεις συντονισμού μεταξύ:

   α) του Προέδρου,

   β) του Αντιπροέδρου,

γ) του Ταμία,

δ) του Επιστημονικού Διευθυντή,

ε) των υπευθύνων έργων ή επιτροπών.

2. Οι συναντήσεις αυτές αποσκοπούν:
    - στην παρακολούθηση της πορείας των δράσεων,
    - στην έγκαιρη αντιμετώπιση προβλημάτων,
    - στον συντονισμό διοικητικών και επιστημονικών ενεργειών.

Άρθρο 36 – Συνεχής βελτίωση λειτουργίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει διαδικασίες συνεχούς αξιολόγησης και βελτίωσης της εσωτερικής λειτουργίας του.
2. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να θεσπίζει διαδικασίες αξιολόγησης, εσωτερικούς δείκτες απόδοσης και μηχανισμούς ανατροφοδότησης.
3. Στόχος των διαδικασιών αυτών είναι η διαρκής ενίσχυση της ποιότητας, της αποτελεσματικότητας, της συμμετοχής του πολίτη και της θεσμικής αξιοπιστίας του Ινστιτούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ

Άρθρο 37 – Βασικές αρχές οικονομικής λειτουργίας

1. Η οικονομική λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ διέπεται από τις αρχές της νομιμότητας, της διαφάνειας, της χρηστής διαχείρισης, της αποτελεσματικότητας και της λογοδοσίας.
2. Οι οικονομικοί πόροι του Ινστιτούτου χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την επίτευξη των καταστατικών του σκοπών και την υλοποίηση των εγκεκριμένων δράσεων και προγραμμάτων του.
3. Κάθε οικονομική πράξη πρέπει να: α) εξυπηρετεί τους σκοπούς του Ινστιτούτου, β) διαθέτει την απαιτούμενη έγκριση, γ) συνοδεύεται από τα νόμιμα παραστατικά, δ) καταγράφεται με τρόπο που επιτρέπει τον έλεγχο και την ιχνηλασιμότητα.

Άρθρο 38 – Πηγές χρηματοδότησης

1. Οι πόροι του ΕΙΑΑΔΠ προέρχονται ιδίως από:

   α) συνδρομές ή εισφορές των μελών,

   β) δωρεές, χορηγίες και ενισχύσεις φυσικών ή νομικών προσώπων,

   γ) εθνικά, ευρωπαϊκά και διεθνή χρηματοδοτικά προγράμματα,

   δ) συμβάσεις παροχής επιστημονικών, τεχνικών ή συμβουλευτικών υπηρεσιών,

   ε) έσοδα από επιστημονικές εκδόσεις, εκπαιδευτικές δράσεις ή εκδηλώσεις,

   στ) κάθε άλλη νόμιμη πηγή που συνάδει με τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα του.

2. Η αποδοχή χρηματοδότησης ή χορηγίας δεν μπορεί να επηρεάζει την επιστημονική ανεξαρτησία, την αντικειμενικότητα ή την ηθική ακεραιότητα του Ινστιτούτου.

Άρθρο 39 – Προϋπολογισμός

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο καταρτίζει τον ετήσιο προϋπολογισμό του Ινστιτούτου.
2. Ο προϋπολογισμός περιλαμβάνει:

   α) προβλεπόμενα έσοδα,

   β) λειτουργικές δαπάνες,

   γ) αμοιβές και αποζημιώσεις,

   δ) δαπάνες επιστημονικών δράσεων,

   ε) δαπάνες έργων και προγραμμάτων,

   στ) αποθεματικό για έκτακτες ανάγκες, εφόσον είναι εφικτό.

3. Ο προϋπολογισμός πρέπει να αντανακλά τους στρατηγικούς και επιστημονικούς στόχους του Ινστιτούτου.

Άρθρο 40 – Οικονομικές εγκρίσεις

1. Οι οικονομικές υποχρεώσεις του Ινστιτούτου αναλαμβάνονται μόνο μετά από την προβλεπόμενη έγκριση των αρμοδίων οργάνων.
2. Το Διοικητικό Συμβούλιο καθορίζει, με απόφασή του:

   α) τα όρια οικονομικής έγκρισης,

   β) τις διαδικασίες ανάληψης δαπανών,

   γ) τα πρόσωπα που διαθέτουν δικαίωμα υπογραφής.

3. Για σημαντικές οικονομικές αποφάσεις απαιτείται ειδική αιτιολόγηση ως προς τη νομιμότητα, τη διαφάνεια, τη σκοπιμότητα και τη συμβατότητά τους με τους σκοπούς του Ινστιτούτου.

Άρθρο 41 – Τραπεζικοί λογαριασμοί και διαχείριση κεφαλαίων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ τηρεί τραπεζικούς λογαριασμούς σε πιστωτικά ιδρύματα (κατά προτίμηση εξωσυστημικά) που επιλέγονται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου.
2. Η διαχείριση των τραπεζικών λογαριασμών πραγματοποιείται με τρόπο που διασφαλίζει:

   α) τη διαφάνεια των συναλλαγών,

   β) τον διαχωρισμό αρμοδιοτήτων,

   γ) την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων.

3. Οι ηλεκτρονικές τραπεζικές συναλλαγές πραγματοποιούνται σύμφωνα με τις διαδικασίες ασφαλείας που ορίζονται από το Διοικητικό Συμβούλιο.

Άρθρο 42 – Αμοιβές και αποζημιώσεις

1. Οι αμοιβές, αποζημιώσεις και κάθε οικονομική παροχή προς μέλη οργάνων, στελέχη, επιστημονικούς συνεργάτες ή τρίτους διέπονται από το **Παράρτημα Αμοιβών και Αποζημιώσεων**, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του παρόντος Κανονισμού.
2. Κάθε αμοιβή πρέπει:

   α) να αντιστοιχεί σε πραγματική παρεχόμενη υπηρεσία,

   β) να είναι εύλογη και σύμφωνη με τις δυνατότητες του Ινστιτούτου,

   γ) να είναι συμβατή με τη μη κερδοσκοπική φύση του.

3. Η καταβολή αμοιβών δεν επηρεάζει την επιστημονική ανεξαρτησία ή την αντικειμενικότητα του Ινστιτούτου.

Άρθρο 43 – Διαχείριση ευρωπαϊκών και χρηματοδοτούμενων έργων

1. Για κάθε έργο που χρηματοδοτείται από εθνικούς, ευρωπαϊκούς ή διεθνείς πόρους ορίζεται υπεύθυνος έργου.
2. Ο υπεύθυνος έργου:

   α) παρακολουθεί την υλοποίηση του φυσικού αντικειμένου,

   β) ελέγχει την τήρηση των χρονοδιαγραμμάτων,

   γ) συνεργάζεται για την οικονομική παρακολούθηση,

   δ) υποβάλλει αναφορές στα αρμόδια όργανα.

3. Το Ινστιτούτο τηρεί όλες τις απαιτήσεις των χρηματοδοτικών προγραμμάτων σχετικά με:
   - επιλεξιμότητα δαπανών,
   - διαφάνεια,
   - δημοσιότητα,
   - έλεγχο και αξιολόγηση.

Άρθρο 44 – Οικονομικός απολογισμός και έλεγχος

1. Ο Ταμίας υποβάλλει ετήσια οικονομική έκθεση στο Διοικητικό Συμβούλιο.
2. Η οικονομική έκθεση περιλαμβάνει:

   α) κατάσταση εσόδων και εξόδων,

   β) ανάλυση χρηματοδοτήσεων,

   γ) κατάσταση υποχρεώσεων,

   δ) αξιολόγηση της οικονομικής πορείας.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να αποφασίζει τη διενέργεια εσωτερικού ή εξωτερικού οικονομικού ελέγχου.
4. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει πρακτικές οικονομικής διαφάνειας που ενισχύουν την εμπιστοσύνη των μελών, των συνεργατών, των χρηματοδοτών και της κοινωνίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΕΡΕΥΝΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΓΝΩΣΗΣ

Άρθρο 45 – Αρχές επιστημονικής λειτουργίας

1. Η επιστημονική λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ αποτελεί τον βασικό πυλώνα της αποστολής του και ασκείται με πλήρη σεβασμό στις αρχές της επιστημονικής ακεραιότητας, της αντικειμενικότητας, της τεκμηρίωσης και της ανεξαρτησίας.
2. Κάθε επιστημονική δραστηριότητα του Ινστιτούτου βασίζεται:

   α) στην επιστημονική τεκμηρίωση,

   β) στην αξιολόγηση αξιόπιστων δεδομένων,

   γ) στη διαφάνεια των μεθόδων και των πηγών,

   δ) στον σεβασμό της διαφορετικότητας των επιστημονικών απόψεων,

   ε) στη διάκριση μεταξύ επιστημονικών δεδομένων και πολιτικών ή αξιολογικών κρίσεων.

3. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει τη σύνδεση της επιστημονικής γνώσης με την κοινωνική χρησιμότητα και τη διαμόρφωση πολιτικών που υπηρετούν το δημόσιο συμφέρον.

Άρθρο 46 – Επιστημονική ανεξαρτησία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διαφυλάσσει την επιστημονική του ανεξαρτησία έναντι κάθε πολιτικής, οικονομικής ή άλλης εξωτερικής επιρροής.
2. Η χρηματοδότηση ενός έργου ή μιας δράσης δεν επιτρέπεται να καθορίζει ή να επηρεάζει τα επιστημονικά συμπεράσματα, τις γνωμοδοτήσεις ή τις δημοσιεύσεις του Ινστιτούτου.
3. Κάθε επιστημονικό αποτέλεσμα εκφράζει αποκλειστικά την επιστημονική αξιολόγηση των δεδομένων και των στοιχείων που εξετάστηκαν.

Άρθρο 47 – Επιστημονικός προγραμματισμός

1. Ο Επιστημονικός Διευθυντής καταρτίζει τον ετήσιο επιστημονικό προγραμματισμό του Ινστιτούτου σε συνεργασία με το Επιστημονικό Συμβούλιο.
2. Ο επιστημονικός προγραμματισμός περιλαμβάνει ιδίως:

   α) θεματικούς άξονες έρευνας,

   β) προτεινόμενες μελέτες και γνωμοδοτήσεις,

   γ) ερευνητικές συνεργασίες,

   δ) επιστημονικές εκδόσεις,

   ε) εκπαιδευτικές και επιμορφωτικές δράσεις.

3. Ο προγραμματισμός εγκρίνεται από το αρμόδιο όργανο σύμφωνα με το Καταστατικό.

Άρθρο 48 – Επιστημονικές μελέτες και γνωμοδοτήσεις

1. Οι επιστημονικές μελέτες, εκθέσεις και γνωμοδοτήσεις του ΕΙΑΑΔΠ εκπονούνται σύμφωνα με εγκεκριμένη επιστημονική διαδικασία.
2. Κάθε σημαντική επιστημονική εργασία περιλαμβάνει κατ' ελάχιστον:

   α) σαφή προσδιορισμό του αντικειμένου,

   β) περιγραφή της μεθοδολογίας,

   γ) αναφορά των πηγών και των δεδομένων,

   δ) τεκμηριωμένη ανάλυση,

   ε) σαφή συμπεράσματα και προτάσεις.

3. Το Ινστιτούτο δύναται να εφαρμόζει διαδικασία εσωτερικής επιστημονικής αξιολόγησης, πριν από τη δημοσίευση σημαντικών εργασιών.

Άρθρο 49 – Επιστημονικές ομάδες εργασίας

1. Για την εκπόνηση ειδικών έργων, το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συγκροτεί επιστημονικές ομάδες εργασίας.
2. Κάθε ομάδα εργασίας διαθέτει:

   α) σαφές αντικείμενο,

   β) υπεύθυνο συντονιστή,

   γ) χρονοδιάγραμμα,

   δ) καθορισμένα παραδοτέα.

3. Στις ομάδες εργασίας μπορούν να συμμετέχουν:

   α) μέλη του Ινστιτούτου,

   β) μέλη του Επιστημονικού Συμβουλίου,

   γ) πανεπιστημιακοί και ερευνητές,

δ) εξωτερικοί εμπειρογνώμονες,

ε) ειδικοί συνεργάτες.

4. Όλοι οι συμμετέχοντες δεσμεύονται από τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 50 – Επιστημονικές συνεργασίες

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συνάπτει συνεργασίες με:

   α) πανεπιστήμια,

   β) ερευνητικά κέντρα,

   γ) επιστημονικούς φορείς,

   δ) διεθνείς οργανισμούς,

   ε) φορείς δημόσιου και ιδιωτικού τομέα.

2. Οι συνεργασίες πρέπει να υπηρετούν τους σκοπούς του Ινστιτούτου και να διασφαλίζουν:

   α) την επιστημονική ανεξαρτησία,

   β) τη διαφάνεια,

   γ) την αμοιβαία αναγνώριση της συνεισφοράς,

   δ) τον σεβασμό της πνευματικής ιδιοκτησίας.

Άρθρο 51 – Εκδόσεις και διάχυση γνώσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να εκδίδει:

   α) επιστημονικές μελέτες,

   β) γνωμοδοτήσεις, υπομνήματα

   γ) εκθέσεις πολιτικής (policy papers),

δ) τεχνικές οδηγίες,

ε) εκπαιδευτικό υλικό σε οποιαδήποτε μορφή,

στ) ενημερωτικό υλικό σε οποιαδήποτε μορφή,

ζ) ψηφιακές δημοσιεύσεις.

2. Οι δημοσιεύσεις του Ινστιτούτου πρέπει να αντανακλούν τις αρχές:
    - της επιστημονικής ακρίβειας,
    - της αντικειμενικότητας,
    - της διαφάνειας,
    - της κοινωνικής χρησιμότητας.
3. Η δημοσίευση επιστημονικού έργου πραγματοποιείται με την έγκριση των αρμοδίων οργάνων.

Άρθρο 52 – Αρχή της αειφόρου επιστημονικής ανάπτυξης

1. Κάθε επιστημονική δράση του ΕΙΑΑΔΠ αξιολογείται υπό το πρίσμα της αρχής της αειφορίας και της διαγενεακής ευθύνης.
2. Το Ινστιτούτο προωθεί την παραγωγή γνώσης που συμβάλλει:

    α) στην προστασία του φυσικού περιβάλλοντος,

    β) στη βελτίωση του δομημένου περιβάλλοντος,

    γ) στη προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς,

    δ) στην κοινωνική συνοχή,

    ε) στην ανθεκτικότητα των κοινωνιών,

    στ) στη μετάβαση προς ένα αειφόρο μοντέλο ανάπτυξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΡΓΩΝ, ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ

Άρθρο 53 – Γενικές αρχές διαχείρισης έργων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ σχεδιάζει, αναπτύσσει και υλοποιεί έργα και προγράμματα σύμφωνα με τους καταστατικούς του σκοπούς, τις αρχές της αειφορίας, της διαφάνειας, της αποτελεσματικότητας και της επιστημονικής ποιότητας.
2. Η διαχείριση κάθε έργου βασίζεται:

   α) στη σαφή περιγραφή του αντικειμένου,

   β) στον καθορισμό στόχων και παραδοτέου υλικού,

   γ) στη διασφάλιση των απαιτούμενων πόρων,

   δ) στην παρακολούθηση της προόδου,

   ε) στην αξιολόγηση των αποτελεσμάτων.

3. Το Ινστιτούτο επιδιώκει η συμμετοχή του σε έργα να παράγει μετρήσιμη κοινωνική, περιβαλλοντική και επιστημονική αξία.

Άρθρο 54 – Κατηγορίες έργων

Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να υλοποιεί ιδίως:

α) ερευνητικά έργα,

β) ευρωπαϊκά και διεθνή χρηματοδοτούμενα προγράμματα,

γ) μελέτες και γνωμοδοτήσεις,

δ) έργα τεχνικής υποστήριξης και συμβουλευτικών υπηρεσιών,

ε) εκπαιδευτικά και επιμορφωτικά προγράμματα,

στ) δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης,

ζ) δράσεις προστασίας του περιβάλλοντος και πολιτιστικής κληρονομιάς,

η) υποστηρικτικά προγράμματα τήρησης κριτηρίων ESG.

Άρθρο 55 – Έγκριση συμμετοχής σε έργα

1. Η συμμετοχή του Ινστιτούτου σε έργα ή προγράμματα εγκρίνεται από το αρμόδιο όργανο σύμφωνα με το Καταστατικό.
2. Πριν από την έγκριση αξιολογούνται ιδίως:

   α) η συμβατότητα με τους σκοπούς του Ινστιτούτου,

   β) η επιστημονική και κοινωνική αξία του έργου,

   γ) η οικονομική επάρκεια,

   δ) οι απαιτήσεις σε ανθρώπινους και υλικούς πόρους,

   ε) τυχόν κίνδυνοι ή συγκρούσεις συμφερόντων.

3. Η αποδοχή έργου δεν μπορεί να περιορίζει την επιστημονική ανεξαρτησία του Ινστιτούτου.

Άρθρο 56 – Υπεύθυνος έργου

1. Για κάθε έργο ορίζεται Υπεύθυνος Έργου.
2. Ο Υπεύθυνος Έργου:

   α) συντονίζει την καθημερινή υλοποίηση,

   β) παρακολουθεί το χρονοδιάγραμμα,

   γ) συντονίζει την ομάδα έργου,

   δ) διασφαλίζει την ποιότητα των παραδοτέων,

   ε) ενημερώνει τα αρμόδια όργανα για την πορεία του έργου,

   στ) επισημαίνει εγκαίρως τυχόν αποκλίσεις ή κινδύνους.

3. Ο Υπεύθυνος Έργου δεν μπορεί να μεταβιβάζει την ευθύνη του χωρίς προηγούμενη έγκριση.

Άρθρο 57 – Ομάδα έργου

1. Για κάθε έργο δύναται να συγκροτείται Ομάδα Έργου.
2. Η σύνθεση της Ομάδας Έργου καθορίζεται με βάση:

   α) τις επιστημονικές ανάγκες,

   β) την απαιτούμενη τεχνογνωσία,

   γ) τις απαιτήσεις του χρηματοδοτικού φορέα.

3. Τα μέλη της Ομάδας Έργου οφείλουν:

   α) να εκτελούν τα καθήκοντά τους με επιστημονική επιμέλεια,

   β) να τηρούν τα χρονοδιαγράμματα,

   γ) να προστατεύουν τις εμπιστευτικές πληροφορίες,

   δ) να συμμορφώνονται με τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

Άρθρο 58 – Συμβάσεις και συνεργασίες

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συνάπτει συμβάσεις συνεργασίας με φυσικά ή νομικά πρόσωπα για την επίτευξη των σκοπών του.
2. Κάθε σύμβαση πρέπει να περιλαμβάνει:

   α) σαφές αντικείμενο,

   β) δικαιώματα και υποχρεώσεις των μερών,

   γ) οικονομικούς όρους,

   δ) ζητήματα εμπιστευτικότητας,

   ε) ζητήματα πνευματικής ιδιοκτησίας,

   στ) διαδικασίες επίλυσης διαφορών.

3. Οι συνεργασίες δεν πρέπει να δημιουργούν εξάρτηση που μπορεί να επηρεάσει την ανεξαρτησία του Ινστιτούτου.

Άρθρο 59 – Ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δίνει ιδιαίτερη έμφαση στη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά και διεθνή προγράμματα που σχετίζονται με:

   α) την αειφόρο ανάπτυξη,

   β) την κλιματική αλλαγή,

   γ) το δομημένο περιβάλλον,

   δ) την ενεργειακή μετάβαση,

   ε) την προστασία της βιοποικιλότητας,

   στ) την εκπαίδευση των πολιτών έναντι φυσικών καταστροφών,

   ζ) τη θωράκιση των οικισμών έναντι φυσικών καταστροφών,

   η) την κοινωνική ανθεκτικότητα,

   θ) την πολιτιστική κληρονομιά.

2. Η συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα πραγματοποιείται σύμφωνα με:

   α) τους κανόνες των χρηματοδοτικών φορέων,

   β) τις αρχές ορθής οικονομικής διαχείρισης,

   γ) τις απαιτήσεις διαφάνειας και δημοσιότητας.

Άρθρο 60 – Παρακολούθηση και αξιολόγηση έργων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει διαδικασίες παρακολούθησης της πορείας των έργων.
2. Η αξιολόγηση περιλαμβάνει:

α) επίτευξη στόχων,

β) ποιότητα παραδοτέων,

γ) οικονομική αποδοτικότητα,

δ) κοινωνικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο.

3. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης αξιοποιούνται για τη βελτίωση της μελλοντικής λειτουργίας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 61 – Αρχή δημιουργίας δημόσιας αξίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αξιολογεί κάθε έργο όχι μόνο ως προς την οικονομική ή επιστημονική του επιτυχία, αλλά και ως προς τη συμβολή του στη δημιουργία δημόσιας αξίας.
2. Ιδιαίτερη βαρύτητα αποδίδεται:

α) στην προστασία του περιβάλλοντος,

β) στη βελτίωση της ποιότητας ζωής,

γ) στη μεταφορά γνώσης στην κοινωνία,

δ) στην ενίσχυση της διαγενεακής δικαιοσύνης,

ε) στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης,

στ) στη προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΧ

ΚΩΔΙΚΑΣ ΗΘΙΚΗΣ, ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑΣ (βλ. συνημμένο σχετικό) ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 62 – Σκοπός του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας

1. Ο Κώδικας Ηθικής και Δεοντολογίας αποτελεί θεμελιώδες στοιχείο της λειτουργίας του ΕΙΑΑΔΠ και αποσκοπεί στη διασφάλιση της επιστημονικής ακεραιότητας, της θεσμικής αξιοπιστίας και της υπεύθυνης δράσης του Ινστιτούτου.
2. Ο Κώδικας εφαρμόζεται σε:

   α) τα μέλη της Γενικής Συνέλευσης,

   β) τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου,

   γ) τον Επιστημονικό Διευθυντή,

   δ) τα μέλη του Επιστημονικού Συμβουλίου,

   ε) τους εργαζόμενους και συνεργάτες,

   στ) κάθε πρόσωπο που συμμετέχει σε δράση ή έργο του Ινστιτούτου.

Άρθρο 63 – Θεμελιώδεις αξίες

Η λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ βασίζεται στις ακόλουθες αξίες:

α) επιστημονική ακεραιότητα,

β) αντικειμενικότητα,

γ) ανεξαρτησία κρίσης,

δ) διαφάνεια,

ε) υπευθυνότητα,

στ) σεβασμός στην ανθρώπινη αξιοπρέπεια,

ζ) προστασία του περιβάλλοντος,

η) κοινωνική δικαιοσύνη,

θ) διαγενεακή ευθύνη,

ι) αειφόρος ανάπτυξη.

Άρθρο 64 – Επιστημονική ακεραιότητα

1. Όλες οι επιστημονικές εργασίες του ΕΙΑΑΔΠ πρέπει να βασίζονται σε αξιόπιστα δεδομένα, ορθές μεθοδολογίες και τεκμηριωμένα συμπεράσματα.
2. Απαγορεύονται:

   α) η παραποίηση ή κατασκευή δεδομένων,

   β) η απόκρυψη ουσιωδών στοιχείων,

   γ) η παραπλανητική παρουσίαση αποτελεσμάτων,

   δ) η λογοκλοπή,

   ε) η αθέμιτη οικειοποίηση επιστημονικού έργου τρίτων.

3. Κάθε συνεργάτης του Ινστιτούτου οφείλει να αναγνωρίζει με ακρίβεια τη συνεισφορά κάθε συμμετέχοντος σε επιστημονικό έργο.

Άρθρο 65 – Ανεξαρτησία και αμεροληψία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διατηρεί πλήρη ανεξαρτησία από πολιτικές, οικονομικές ή άλλες πιέσεις.
2. Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις και μελέτες δεν επιτρέπεται να επηρεάζονται από:

   α) τον χρηματοδότη,

   β) πολιτικά ή οικονομικά συμφέροντα,

   γ) προσωπικές σχέσεις ή ωφέλειες.

3. Κάθε πρόσωπο που συμμετέχει σε επιστημονική εργασία οφείλει να γνωστοποιεί κάθε πραγματική ή δυνητική σύγκρουση συμφερόντων.

Άρθρο 66 – Σύγκρουση συμφερόντων

1. Υφίσταται σύγκρουση συμφερόντων όταν προσωπικό, επαγγελματικό ή οικονομικό ενδιαφέρον μπορεί να επηρεάσει ή να δημιουργήσει εύλογη αμφιβολία ως προς την αντικειμενική άσκηση καθηκόντων.
2. Τα πρόσωπα που εμπλέκονται σε διαδικασία λήψης απόφασης οφείλουν:

   α) να δηλώνουν έγκαιρα κάθε σχετική σχέση ή συμφέρον,

   β) να απέχουν από τη λήψη αποφάσεων όπου απαιτείται,

   γ) να αποδέχονται τους μηχανισμούς ελέγχου του Ινστιτούτου.

3. Οι δηλώσεις σύγκρουσης συμφερόντων τηρούνται σε ειδικό αρχείο.

Άρθρο 67 – Εμπιστευτικότητα και προστασία πληροφοριών

1. Τα μέλη και οι συνεργάτες του ΕΙΑΑΔΠ υποχρεούνται να προστατεύουν πληροφορίες εμπιστευτικού χαρακτήρα.
2. Η υποχρέωση εμπιστευτικότητας αφορά ιδίως:

   α) ερευνητικά δεδομένα,

   β) προσχέδια μελετών,

   γ) οικονομικά στοιχεία,

   δ) προσωπικά δεδομένα,

   ε) πληροφορίες συνεργατών.

3. Η υποχρέωση αυτή συνεχίζεται και μετά τη λήξη της συνεργασίας με το Ινστιτούτο.

Άρθρο 68 – Σεβασμός πνευματικής ιδιοκτησίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει και προστατεύει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας των δημιουργών και συνεργατών του.
2. Η χρήση επιστημονικών έργων, δεδομένων ή μεθοδολογιών τρίτων πραγματοποιείται με την απαιτούμενη αναφορά και σύμφωνα με το ισχύον δίκαιο.
3. Τα δικαιώματα επί έργων που παράγονται στο πλαίσιο συνεργασίας καθορίζονται με σαφείς συμβατικούς όρους.

Άρθρο 69 – Κοινωνική και περιβαλλοντική ευθύνη

1. Κάθε δράση του ΕΙΑΑΔΠ αξιολογείται με βάση τον κοινωνικό και περιβαλλοντικό της αντίκτυπο.
2. Το Ινστιτούτο δεσμεύεται:

   α) να προωθεί λύσεις που υπηρετούν την αειφορία,

   β) να προστατεύει το φυσικό κεφάλαιο,

   γ) να ενισχύει την κοινωνική συνοχή,

   δ) να λαμβάνει υπόψη τις ανάγκες των μελλοντικών γενεών.

Άρθρο 70 – Παραβιάσεις του Κώδικα

1. Η παραβίαση των αρχών του παρόντος Κεφαλαίου αποτελεί σοβαρή παράβαση των υποχρεώσεων έναντι του Ινστιτούτου.
2. Το Διοικητικό Συμβούλιο, μετά από αιτιολογημένη εισήγηση, δύναται να λαμβάνει μέτρα όπως:

   α) σύσταση συμμόρφωσης,

   β) αποκλεισμό από συγκεκριμένη δράση,

   γ) αναστολή συνεργασίας,

   δ) διακοπή συνεργασίας,

ε) κάθε άλλο μέτρο που προβλέπεται από το Καταστατικό.

3. Σε κάθε περίπτωση διασφαλίζεται το δικαίωμα προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Χ

ΠΡΟΣΩΠΙΚΟ, ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΙ ΠΟΡΟΙ

Άρθρο 71 – Αρχές διαχείρισης ανθρώπινου δυναμικού

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει το ανθρώπινο δυναμικό του ως βασικό παράγοντα για την επίτευξη των επιστημονικών και κοινωνικών του στόχων.
2. Η επιλογή, αξιοποίηση και αξιολόγηση εργαζομένων, επιστημονικών συνεργατών και λοιπού προσωπικού βασίζεται στις αρχές:

   α) της αξιοκρατίας,

   β) της διαφάνειας,

   γ) της ισότητας ευκαιριών,

   δ) της επιστημονικής επάρκειας,

   ε) της επαγγελματικής συνέπειας,

   στ) του σεβασμού της διαφορετικότητας.

3. Το ΕΙΑΑΔΠ δεν επιτρέπει οποιαδήποτε μορφή διάκρισης λόγω φύλου, ηλικίας, καταγωγής, πεποιθήσεων, αναπηρίας ή οποιουδήποτε άλλου χαρακτηριστικού που προστατεύεται από την ισχύουσα νομοθεσία.

Άρθρο 72 – Κατηγορίες συνεργατών

1. Για την επίτευξη των σκοπών του, το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συνεργάζεται με:

α) εργαζόμενους με σχέση εξαρτημένης εργασίας,

β) επιστημονικούς συνεργάτες,

γ) εξωτερικούς εμπειρογνώμονες,

δ) συμβούλους ειδικών αντικειμένων,

ε) ερευνητές,

στ) εθελοντές,

ζ) πρακτικά ασκούμενους ή εκπαιδευόμενους.

2. Κάθε συνεργασία διέπεται από σαφείς όρους ως προς:

α) το αντικείμενο εργασίας,

β) τη διάρκεια,

γ) τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις,

δ) την αμοιβή ή αποζημίωση, όπου προβλέπεται,

ε) την εμπιστευτικότητα και την πνευματική ιδιοκτησία.

Άρθρο 73 – Διαδικασία επιλογής συνεργατών

1. Η επιλογή συνεργατών πραγματοποιείται με βάση τις ανάγκες του Ινστιτούτου και τις απαιτήσεις κάθε έργου ή δράσης.
2. Κατά την επιλογή λαμβάνονται υπόψη ιδίως:

α) η επιστημονική ή επαγγελματική κατάρτιση,

β) η εμπειρία στο αντικείμενο,

γ) η δυνατότητα ανταπόκρισης στις απαιτήσεις του έργου,

δ) οι ειδικές δεξιότητες του ενδιαφερόμενου,

ε) η συμμόρφωση με τις αρχές του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

3. Σε περιπτώσεις χρηματοδοτούμενων έργων τηρούνται επιπλέον οι κανόνες επιλογής που θέτει ο αντίστοιχος χρηματοδοτικός φορέας.

Άρθρο 74 – Υποχρεώσεις εργαζομένων και συνεργατών

1. Κάθε εργαζόμενος ή συνεργάτης του ΕΙΑΑΔΠ οφείλει:

   α) να εκτελεί τα καθήκοντά του με επαγγελματισμό και επιμέλεια,

   β) να τηρεί το Καταστατικό, τον παρόντα Κανονισμό και τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,

   γ) να προστατεύει την περιουσία και τα συμφέροντα του Ινστιτούτου,

   δ) να συνεργάζεται με τα αρμόδια όργανα,

   ε) να ενημερώνει έγκαιρα για προβλήματα ή κινδύνους,

   στ) να τηρεί την εμπιστευτικότητα των πληροφοριών.

2. Η συμμετοχή σε δράσεις του Ινστιτούτου προϋποθέτει αποδοχή των θεσμικών αρχών και αξιών του.

Άρθρο 75 – Αμοιβές και αποζημιώσεις συνεργατών

1. Οι αμοιβές, αποζημιώσεις και λοιπές οικονομικές παροχές καθορίζονται σύμφωνα με:

   α) το Παράρτημα Αμοιβών και Αποζημιώσεων,

   β) τις συμβάσεις συνεργασίας,

   γ) τις απαιτήσεις των χρηματοδοτικών προγραμμάτων.

2. Οι αμοιβές πρέπει να ανταποκρίνονται:

   α) στο αντικείμενο της παρεχόμενης υπηρεσίας,

   β) στην επιστημονική ή επαγγελματική εμπειρία,

γ) στη διάρκεια και την πολυπλοκότητα του έργου,

δ) στις οικονομικές δυνατότητες του Ινστιτούτου.

3. Απαγορεύονται αδικαιολόγητες ή μη διαφανείς οικονομικές παροχές.

Άρθρο 76 – Αξιολόγηση συνεργατών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να εφαρμόζει διαδικασίες αξιολόγησης της απόδοσης των εργαζομένων και συνεργατών του.
2. Η αξιολόγηση λαμβάνει υπόψη:

   α) την ποιότητα του παραγόμενου έργου,

   β) την τήρηση χρονοδιαγραμμάτων,

   γ) τη συνεργασία με τις ομάδες εργασίας,

   δ) τη συμμόρφωση με τις αρχές του Ινστιτούτου.

3. Η αξιολόγηση έχει σκοπό τη βελτίωση της ποιότητας και όχι τη δημιουργία μηχανισμού ελέγχου χωρίς αναπτυξιακό χαρακτήρα.

Άρθρο 77 – Εθελοντική συμμετοχή

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει τη συμβολή της εθελοντικής προσφοράς στην επίτευξη των κοινωνικών και περιβαλλοντικών του στόχων.
2. Οι εθελοντές συμμετέχουν σε δράσεις σύμφωνα με:

   α) τη διάθεση, τις δυνατότητες και τα προσόντα τους,

   β) τις ανάγκες του Ινστιτούτου,

   γ) τις αρχές ασφαλούς και υπεύθυνης συμμετοχής.

3. Η εθελοντική συμμετοχή δεν δημιουργεί σχέση εξαρτημένης εργασίας, εκτός εάν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις.

Άρθρο 78 – Εκπαίδευση και ανάπτυξη ανθρώπινου δυναμικού

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει τη συνεχή εκπαίδευση και επιστημονική ανάπτυξη των συνεργατών του.
2. Ιδιαίτερη έμφαση δίδεται σε αντικείμενα όπως:

   α) αειφόρος ανάπτυξη,

   β) κλιματική αλλαγή,

   γ) δομημένο περιβάλλον,

   δ) ευρωπαϊκές πολιτικές,

   ε) επιστημονική δεοντολογία,

   στ) ιστορία και πολιτισμός,

   ζ) ψηφιακές δεξιότητες.

3. Το Ινστιτούτο δύναται να οργανώνει ή να συμμετέχει σε εκπαιδευτικές δράσεις, σεμινάρια και προγράμματα κατάρτισης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΧΙ

ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ, ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ, ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ

Άρθρο 79 – Αρχές διαφάνειας και λογοδοσίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ λειτουργεί με βάση τις αρχές της διαφάνειας, της λογοδοσίας και της υπεύθυνης διαχείρισης των πόρων και της εμπιστοσύνης που του παρέχει η κοινωνία.
2. Η διαφάνεια αποτελεί θεμελιώδη αρχή λειτουργίας του Ινστιτούτου και αφορά ιδίως:

   α) τη διοικητική του λειτουργία,

   β) τη λήψη αποφάσεων,

   γ) τη διαχείριση οικονομικών πόρων,

   δ) τις επιστημονικές δραστηριότητες,

ε) τις συνεργασίες και χρηματοδοτήσεις.

3. Το Ινστιτούτο επιδιώκει την ενεργή ενημέρωση των ενδιαφερομένων μερών για τις δράσεις και τα αποτελέσματά του.

Άρθρο 80 – Ετήσια έκθεση πεπραγμένων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ συντάσσει ετήσια έκθεση πεπραγμένων, η οποία παρουσιάζει τη συνολική δραστηριότητα του Ινστιτούτου.
2. Η ετήσια έκθεση περιλαμβάνει ιδίως:

   α) τις σημαντικότερες επιστημονικές δράσεις,

   β) τα έργα και τα προγράμματα που υλοποιήθηκαν,

   γ) τις συνεργασίες που αναπτύχθηκαν,

   δ) την οικονομική εικόνα του Ινστιτούτου,

   ε) τα αποτελέσματα και τον κοινωνικό αντίκτυπο των δράσεων,

   στ) τους στόχους για την επόμενη περίοδο.

3. Η έκθεση εγκρίνεται από το αρμόδιο όργανο και δύναται να δημοσιοποιείται μέσω των επίσημων μέσων επικοινωνίας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 81 – Εσωτερικός έλεγχος

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει διαδικασίες εσωτερικού ελέγχου με σκοπό τη διασφάλιση:

   α) της νομιμότητας των ενεργειών,

   β) της ορθής οικονομικής διαχείρισης,

   γ) της τήρησης των εσωτερικών διαδικασιών,

   δ) της αποτελεσματικότητας των δράσεων.

2. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να ορίζει πρόσωπο ή επιτροπή για την παρακολούθηση θεμάτων εσωτερικού ελέγχου.
3. Τα πρόσωπα που ασκούν έλεγχο οφείλουν να ενεργούν ανεξάρτητα και αντικειμενικά.

Άρθρο 82 – Επιτροπή Διαφάνειας και Εσωτερικού Ελέγχου

1. Το Διοικητικό Συμβούλιο δύναται να συστήνει Επιτροπή Διαφάνειας και Εσωτερικού Ελέγχου.
2. Η Επιτροπή έχει ιδίως τις ακόλουθες αρμοδιότητες:

   α) παρακολουθεί την εφαρμογή των αρχών διαφάνειας,

   β) εξετάζει διαδικασίες οικονομικού και διοικητικού ελέγχου,

   γ) εισηγείται βελτιώσεις στη λειτουργία του Ινστιτούτου,

   δ) εξετάζει αναφορές σχετικά με πιθανές παραβιάσεις του Κανονισμού ή του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

3. Η Επιτροπή υποβάλλει αναφορές προς το Διοικητικό Συμβούλιο.

Άρθρο 83 – Πολιτική δημοσιοποίησης πληροφοριών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δημοσιοποιεί πληροφορίες που ενισχύουν την εμπιστοσύνη και την κατανόηση του έργου του από την κοινωνία.
2. Δύναται να δημοσιοποιούνται ιδίως:

   α) ο σκοπός και η αποστολή του Ινστιτούτου,

   β) οι δράσεις και τα προγράμματα,

   γ) οι επιστημονικές δημοσιεύσεις,

   δ) οι ετήσιες εκθέσεις,

   ε) οι συνεργασίες,

στ) οι χρηματοδοτήσεις, σύμφωνα με τις αρχές προστασίας προσωπικών και εμπιστευτικών δεδομένων.

3. Δεν δημοσιοποιούνται πληροφορίες που:

   α) προστατεύονται από το νόμο,

   β) αφορούν προσωπικά δεδομένα,

   γ) παραβιάζουν συμβατικές υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας.

Άρθρο 84 – Πολιτική αντιμετώπισης καταγγελιών και αναφορών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διαθέτει διαδικασία υποβολής και εξέτασης αναφορών σχετικά με:

   α) παραβιάσεις του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,

   β) συγκρούσεις συμφερόντων,

   γ) οικονομικές ή διοικητικές παραβάσεις,

   δ) ζητήματα επιστημονικής ακεραιότητας.

2. Οι αναφορές εξετάζονται με αντικειμενικότητα, εμπιστευτικότητα και σεβασμό των δικαιωμάτων όλων των εμπλεκομένων.
3. Απαγορεύονται οποιαδήποτε αντίποινα κατά προσώπου που υποβάλλει καλόπιστη αναφορά.

Άρθρο 85 – Προστασία προσωπικών δεδομένων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δεσμεύεται για την προστασία των προσωπικών δεδομένων σύμφωνα με το ισχύον εθνικό και ευρωπαϊκό πλαίσιο.
2. Η συλλογή, επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων πραγματοποιείται μόνο για συγκεκριμένους, νόμιμους και διαφανείς σκοπούς.
3. Το Ινστιτούτο λαμβάνει κατάλληλα οργανωτικά και τεχνικά μέτρα για την προστασία των δεδομένων.

Άρθρο 86 – Κοινωνική λογοδοσία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει ότι η λειτουργία του δεν αποσκοπεί μόνο στην επιστημονική παραγωγή αλλά και στη δημιουργία κοινωνικής αξίας.
2. Για τον λόγο αυτό:

   α) ενθαρρύνει τον δημόσιο διάλογο,

   β) μεταφέρει την επιστημονική γνώση στην κοινωνία,

   γ) συνεργάζεται με τοπικούς, εθνικούς και ευρωπαϊκούς φορείς,

   δ) αξιολογεί τον κοινωνικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο των δράσεών του.

3. Η λογοδοσία αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη διατήρηση της θεσμικής αξιοπιστίας του Ινστιτούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XII

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ, ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΗ ΕΚΠΡΟΣΩΠΗΣΗ

Άρθρο 87 – Αρχές εξωτερικής επικοινωνίας

1. Η επικοινωνία του ΕΙΑΑΔΠ με την κοινωνία, τους θεσμούς, τους επιστημονικούς φορείς και τα μέσα ενημέρωσης αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της αποστολής του.
2. Η εξωτερική επικοινωνία διέπεται από τις αρχές:

   α) της ακρίβειας,

   β) της επιστημονικής τεκμηρίωσης,

   γ) της διαφάνειας,

   δ) της υπευθυνότητας και συνέπειας και προσήλωσης στις Αρχές του Ινστιτούτου,

   ε) του σεβασμού στον δημόσιο διάλογο.

3. Το Ινστιτούτο επιδιώκει να μεταφέρει την επιστημονική γνώση με τρόπο κατανοητό, αξιόπιστο και κοινωνικά χρήσιμο.

Άρθρο 88 – Θεσμική ταυτότητα και δημόσια εικόνα

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διατηρεί ενιαία θεσμική ταυτότητα, η οποία αποτυπώνει:

   α) την αποστολή του,

   β) τις επιστημονικές του αξίες,

   γ) τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα του,

   δ) τον ευρωπαϊκό και διεθνή προσανατολισμό του.

2. Η χρήση της επωνυμίας, του λογοτύπου και των διακριτικών γνωρισμάτων του Ινστιτούτου επιτρέπεται μόνο σύμφωνα με τους κανόνες που καθορίζει το Διοικητικό Συμβούλιο.
3. Όλα τα μέλη και οι συνεργάτες οφείλουν να προστατεύουν το κύρος και την αξιοπιστία του Ινστιτούτου.

Άρθρο 89 – Επίσημη εκπροσώπηση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εκπροσωπείται δημόσια από τον Επιστημονικό Διευθυντή ή τον Πρόεδερο ή από πρόσωπο που έχει λάβει σχετική εξουσιοδότηση.
2. Για επιστημονικά ζητήματα, δημόσιες παρεμβάσεις ή παρουσιάσεις που αφορούν το επιστημονικό έργο του Ινστιτούτου, δύναται να εκπροσωπεί το Ινστιτούτο ο Επιστημονικός Διευθυντής ή άλλο πρόσωπο που ορίζεται αρμοδίως.
3. Κάθε δημόσια τοποθέτηση που γίνεται στο όνομα του ΕΙΑΑΔΠ πρέπει να είναι σύμφωνη με:

   α) τους σκοπούς του Καταστατικού,

   β) τις αρχές του παρόντος Κανονισμού,

   γ) τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

Άρθρο 90 – Σχέσεις με δημόσιους φορείς και θεσμούς

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συνεργάζεται σε εθνικό και διεθνές επίπεδο με:

   α) κρατικούς φορείς και δημόσιες αρχές,

   β) οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης,

   γ) ευρωπαϊκούς θεσμούς,

   δ) διεθνείς οργανισμούς,

   ε) συλλόγους και οργανώσεις,

   στ) επιστημονικά και ερευνητικά ιδρύματα.

2. Οι συνεργασίες βασίζονται:

   α) στον αμοιβαίο σεβασμό,

   β) στην επιστημονική ανεξαρτησία,

   γ) στη διαφάνεια,

   δ) στην επίτευξη κοινωφελών στόχων.

3. Η συνεργασία με δημόσιους φορείς δεν συνεπάγεται υιοθέτηση πολιτικών θέσεων ή περιορισμό της ανεξάρτητης επιστημονικής κρίσης του Ινστιτούτου.

Άρθρο 91 – Σχέσεις με μέσα ενημέρωσης

1. Η επικοινωνία με τα μέσα ενημέρωσης πραγματοποιείται με στόχο την υπεύθυνη ενημέρωση της κοινωνίας.
2. Οι εκπρόσωποι του Ινστιτούτου οφείλουν:

   α) να παρουσιάζουν με ακρίβεια τα επιστημονικά δεδομένα,

   β) να διακρίνουν σαφώς τα επιστημονικά συμπεράσματα από προσωπικές απόψεις,

   γ) να αποφεύγουν υπερβολικές ή παραπλανητικές διατυπώσεις.

3. Οι επιστημονικές θέσεις του Ινστιτούτου δημοσιοποιούνται με τρόπο που διαφυλάσσει το επιστημονικό κύρος του.

Άρθρο 92 – Εκδηλώσεις, ημερίδες και δημόσιες δράσεις

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να διοργανώνει:

   α) συνέδρια,

   β) ημερίδες,

   γ) επιστημονικές συναντήσεις,

   δ) εκπαιδευτικά προγράμματα,

   ε) διαδικτυακές συναντήσεις ποικίλλου περιεχομένου,

   στ) δράσεις ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης.

2. Οι εκδηλώσεις αποσκοπούν:

   α) στη διάδοση της λέξης „Αειφορία" σε όλη την Ευρώπη,

   β) στη διάχυση της γνώσης και της φιλοσοφίας που κρύβεται πίσω από τη λέξη „Αειφορία",

   γ) στην ενίσχυση του δημόσιου διαλόγου,

   δ) στην προώθηση της αειφόρου ανάπτυξης,

   ε) στη δημιουργία συνεργειών,

   στ) στην αδελφοποίηση οργανώσεων, ιστιτούτων και συλλόγων,

   ζ) στην ανταλλαγή εμπειριών, πρακτικών και μεθόδων.

3. Η διοργάνωση εκδηλώσεων πραγματοποιείται σύμφωνα με εγκεκριμένο προγραμματισμό και διαθέσιμους πόρους.

Άρθρο 93 – Ψηφιακή παρουσία και διαδικτυακή επικοινωνία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διατηρεί επίσημα ψηφιακά μέσα επικοινωνίας για την ενημέρωση του κοινού.
2. Η διαδικτυακή παρουσία του Ινστιτούτου περιλαμβάνει ιδίως:

   α) παρουσίαση της αποστολής και της δομής του,

   β) δημοσίευση επιστημονικού έργου,

   γ) ενημέρωση για δράσεις και προγράμματα,

   δ) διάχυση εκπαιδευτικού υλικού.

3. Το περιεχόμενο των ψηφιακών μέσων πρέπει να ανταποκρίνεται στις αρχές επιστημονικής ακρίβειας και θεσμικής υπευθυνότητας.

Άρθρο 94 – Διεθνής προσανατολισμός

1. Το ΕΙΑΑΔΠ, ως ευρωπαϊκός επιστημονικός φορέας, επιδιώκει την ανάπτυξη διεθνών συνεργασιών και την ανταλλαγή γνώσης.
2. Η διεθνής δραστηριότητα του Ινστιτούτου υπηρετεί:

   α) τη μεταφορά τεχνογνωσίας,

   β) τη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά δίκτυα,

   γ) την ανάδειξη ελληνικών επιστημονικών και αναπτυξιακών δυνατοτήτων,

   δ) τη συμβολή στους παγκόσμιους στόχους αειφόρου ανάπτυξης.

3. Το ΕΙΑΑΔΠ λειτουργεί με την αρχή:

«Ενεργεί τοπικά, σκέφτεται ελληνικά, συνδιαλέγεται ευρωπαϊκά και μεριμνά παγκόσμια».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIII

ΣΥΣΤΗΜΑ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Άρθρο 95 – Πολιτική ποιότητας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει σύστημα ποιότητας με σκοπό τη διαρκή βελτίωση της διοικητικής, επιστημονικής και οργανωτικής του λειτουργίας.
2. Η πολιτική ποιότητας βασίζεται στις αρχές:

   α) της επιστημονικής αριστείας,

   β) της τεκμηριωμένης λήψης αποφάσεων,

   γ) της αποτελεσματικής διαχείρισης πόρων,

   δ) της διαφάνειας,

   ε) της αξιολόγησης αποτελεσμάτων,

   στ) της συνεχούς βελτίωσης.

3. Το σύστημα ποιότητας εφαρμόζεται σε όλες τις δραστηριότητες του Ινστιτούτου.

Άρθρο 96 – Στόχοι ποιότητας

Το ΕΙΑΑΔΠ θέτει ως στόχους ποιότητας ιδίως:

α) την παραγωγή επιστημονικά τεκμηριωμένης γνώσης,

β) την υψηλή ποιότητα μελετών, γνωμοδοτήσεων και εκθέσεων,

γ) την αποτελεσματική υλοποίηση έργων,

δ) τη συνεχή βελτίωση των εσωτερικών διαδικασιών,

ε) την ενίσχυση της εμπιστοσύνης των συνεργατών και της κοινωνίας,

στ) τη μεγιστοποίηση του κοινωνικού και περιβαλλοντικού αντίκτυπου των δράσεών του.

Άρθρο 97 – Δείκτες αξιολόγησης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να εφαρμόζει δείκτες αξιολόγησης για την παρακολούθηση της επίτευξης των στόχων του.
2. Οι δείκτες μπορούν να αφορούν ιδίως:

   α) επιστημονική παραγωγή,

   β) αριθμό και ποιότητα έργων,

   γ) συμμετοχή σε εθνικά και ευρωπαϊκά προγράμματα,

   δ) επιστημονικές συνεργασίες,

   ε) κοινωνικό αντίκτυπο,

   στ) περιβαλλοντικό αποτύπωμα,

   ζ) οικονομική ευρωστία,

   η) ανταπόκριση των πολιτών.

3. Οι δείκτες αξιοποιούνται ως εργαλεία βελτίωσης και όχι ως αυτοσκοπός.

Άρθρο 98 – Εσωτερική αξιολόγηση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ πραγματοποιεί περιοδική εσωτερική αξιολόγηση της λειτουργίας του.
2. Η αξιολόγηση εξετάζει ιδίως:

   α) την εφαρμογή του Καταστατικού και του Εσωτερικού Κανονισμού,

   β) την αποτελεσματικότητα των διαδικασιών,

   γ) την ποιότητα του επιστημονικού έργου,

δ) τη διαχείριση των οικονομικών πόρων,

ε) την επίτευξη των στρατηγικών στόχων.

3. Τα αποτελέσματα της αξιολόγησης υποβάλλονται στα αρμόδια όργανα και συνοδεύονται από προτάσεις βελτίωσης.

Άρθρο 99 – Εξωτερική αξιολόγηση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να προσφεύγει σε εξωτερική αξιολόγηση από ανεξάρτητους επιστήμονες, εμπειρογνώμονες ή αναγνωρισμένους φορείς.
2. Η εξωτερική αξιολόγηση μπορεί να αφορά:

   α) το επιστημονικό έργο,

   β) τη διοικητική λειτουργία,

   γ) την οικονομική διαχείριση,

   δ) την κοινωνική και περιβαλλοντική επίδραση.

3. Τα αποτελέσματα της εξωτερικής αξιολόγησης αξιοποιούνται για τη βελτίωση της στρατηγικής και της λειτουργίας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 100 – Διαχείριση κινδύνων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει διαδικασίες αναγνώρισης, αξιολόγησης και αντιμετώπισης κινδύνων που μπορούν να επηρεάσουν την επίτευξη των σκοπών του.
2. Οι κίνδυνοι μπορεί να αφορούν ιδίως:

   α) οικονομική κατάσταση,

   β) επιστημονική αξιοπιστία,

   γ) συμμόρφωση με τη νομοθεσία,

   δ) προστασία δεδομένων,

ε) φήμη και θεσμικό κύρος,

στ) υλοποίηση έργων και προγραμμάτων.

3. Το Διοικητικό Συμβούλιο λαμβάνει τα κατάλληλα μέτρα πρόληψης και αντιμετώπισης.

Άρθρο 101 – Κύκλος συνεχούς βελτίωσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει κύκλο συνεχούς βελτίωσης:

   Σχεδιασμός → Υλοποίηση → Αξιολόγηση → Βελτίωση.

2. Κάθε σημαντική δράση αξιολογείται ως προς:

   α) την επίτευξη των στόχων,

   β) την αποτελεσματικότητα των πόρων,

   γ) την ποιότητα των αποτελεσμάτων,

   δ) τη δυνατότητα περαιτέρω βελτίωσης.

3. Η συνεχής βελτίωση αποτελεί βασικό στοιχείο της θεσμικής κουλτούρας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 102 – Σύνδεση ποιότητας και αειφορίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ θεωρεί την ποιότητα αναπόσπαστα συνδεδεμένη με την αρχή της αειφορίας.
2. Κάθε διαδικασία αξιολόγησης λαμβάνει υπόψη:

   α) τη μακροχρόνια αξία των δράσεων,

   β) τον περιβαλλοντικό αντίκτυπο,

   γ) την κοινωνική ωφέλεια,

   δ) τη διαγενεακή διάσταση των αποφάσεων.

3. Η επιτυχία του Ινστιτούτου αξιολογείται όχι μόνο από το άμεσο αποτέλεσμα, αλλά και από τη συμβολή του στη δημιουργία διαρκούς αξίας για την κοινωνία και το περιβάλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XIV

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΓΝΩΣΗΣ, ΑΡΧΕΙΩΝ, ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ

Άρθρο 103 – Πολιτική διαχείρισης γνώσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει τη γνώση ως βασικό άυλο πόρο και θεμελιώδες στοιχείο της αποστολής του.
2. Η διαχείριση γνώσης αποσκοπεί:

   α) στη συλλογή και αξιοποίηση επιστημονικών πληροφοριών,

   β) στη διάχυση τεκμηριωμένης γνώσης,

   γ) στη διατήρηση της θεσμικής μνήμης του Ινστιτούτου,

   δ) στην ενίσχυση της επιστημονικής συνεργασίας,

   ε) στη μεταφορά γνώσης προς την κοινωνία και τους θεσμούς.

3. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει η παραγόμενη γνώση να αποτελεί δημόσια αξία και εργαλείο υποστήριξης τεκμηριωμένων αποφάσεων.

Άρθρο 104 – Σύστημα διαχείρισης πληροφοριών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να αναπτύσσει και να διατηρεί σύστημα διαχείρισης πληροφοριών για την υποστήριξη των διοικητικών και επιστημονικών του λειτουργιών.
2. Το σύστημα περιλαμβάνει ιδίως:

   α) ηλεκτρονική αρχειοθέτηση,

   β) βάσεις επιστημονικών δεδομένων,

   γ) αρχεία έργων και προγραμμάτων,

   δ) μητρώο συνεργατών,

ε) βιβλιοθήκη επιστημονικών πηγών και δημοσιεύσεων.

3. Η διαχείριση των πληροφοριών πραγματοποιείται με τρόπο που διασφαλίζει:

   α) την ακρίβεια,

   β) την ασφάλεια,

   γ) την προσβασιμότητα των εξουσιοδοτημένων χρηστών,

   δ) τη διατήρηση της εμπιστευτικότητας όπου απαιτείται.

Άρθρο 105 – Θεσμική μνήμη του Ινστιτούτου

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διατηρεί οργανωμένο αρχείο της ιστορικής και επιστημονικής του πορείας.
2. Στο αρχείο θεσμικής μνήμης περιλαμβάνονται ιδίως:

   α) σημαντικές αποφάσεις των οργάνων διοίκησης,

   β) εμβληματικές μελέτες και γνωμοδοτήσεις,

   γ) εκδόσεις και επιστημονικά έργα,

   δ) συνεργασίες και διεθνείς δράσεις,

   ε) σημαντικά γεγονότα και σταθμοί της εξέλιξης του Ινστιτούτου.

3. Η θεσμική μνήμη αποτελεί στοιχείο συνέχειας, αξιοπιστίας και μεταφοράς εμπειρίας στις επόμενες γενιές συνεργατών.

Άρθρο 106 – Επιστημονικά δεδομένα και τεκμηρίωση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει τη χρήση αξιόπιστων, επαληθεύσιμων και επιστημονικά τεκμηριωμένων δεδομένων.
2. Τα επιστημονικά δεδομένα που χρησιμοποιούνται στις μελέτες και γνωμοδοτήσεις πρέπει, όπου είναι δυνατόν, να συνοδεύονται από:

   α) αναφορά προέλευσης,

β) περιγραφή μεθοδολογίας συλλογής,

γ) ημερομηνία και πλαίσιο χρήσης,

δ) περιορισμούς αξιοπιστίας.

3. Η ποιότητα των δεδομένων αποτελεί βασική προϋπόθεση για την αξιοπιστία των επιστημονικών αποτελεσμάτων.

Άρθρο 107 – Ανοικτή γνώση και πρόσβαση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ υποστηρίζει, στον βαθμό που επιτρέπεται από τη νομοθεσία, την ανοικτή διάχυση της επιστημονικής γνώσης.
2. Η δημοσιοποίηση επιστημονικού υλικού επιδιώκει:

   α) την ενίσχυση της επιστημονικής συνεργασίας,

   β) τη συμμετοχή της κοινωνίας στον διάλογο,

   γ) τη μεταφορά τεχνογνωσίας,

   δ) την ενίσχυση της διαφάνειας.

3. Η ανοικτή πρόσβαση δεν εφαρμόζεται όταν θίγονται:

   α) προσωπικά δεδομένα,

   β) δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας,

   γ) συμβατικές υποχρεώσεις εμπιστευτικότητας.

Άρθρο 108 – Πνευματική ιδιοκτησία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ προστατεύει τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας που προκύπτουν από το επιστημονικό και ερευνητικό του έργο.
2. Οι όροι χρήσης, δημοσίευσης και αξιοποίησης έργων που παράγονται στο πλαίσιο δραστηριοτήτων του Ινστιτούτου καθορίζονται:

   α) από την ισχύουσα νομοθεσία,

β) από συμβάσεις συνεργασίας,

γ) από ειδικές συμφωνίες έργων.

3. Η επιστημονική συνεισφορά κάθε δημιουργού ή συνεργάτη αναγνωρίζεται με τρόπο δίκαιο και διαφανή.

Άρθρο 109 – Αξιοποίηση αποτελεσμάτων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να αξιοποιεί τα αποτελέσματα των επιστημονικών του δράσεων προς όφελος της κοινωνίας.
2. Η αξιοποίηση μπορεί να περιλαμβάνει:

α) δημοσιεύσεις,

β) πολιτικές προτάσεις,

γ) τεχνικές οδηγίες,

δ) εκπαιδευτικά εργαλεία,

ε) εφαρμογές καινοτομίας.

3. Η αξιοποίηση των αποτελεσμάτων δεν πρέπει να αλλοιώνει τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα και την επιστημονική ανεξαρτησία του Ινστιτούτου.

Άρθρο 110 – Διαγενεακή μεταφορά γνώσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ θεωρεί τη μεταφορά γνώσης μεταξύ γενεών ως στοιχείο αειφόρου ανάπτυξης.
2. Το Ινστιτούτο ενθαρρύνει:

α) τη συμμετοχή νέων επιστημόνων,

β) προγράμματα εκπαίδευσης και mentoring,

γ) τη διατήρηση και μετάδοση επιστημονικής εμπειρίας,

δ) τη σύνδεση ακαδημαϊκής γνώσης και κοινωνικής εμπειρίας.

3. Η γνώση αντιμετωπίζεται ως κοινό αγαθό που οφείλει να διατηρείται, να ανανεώνεται και να μεταβιβάζεται στις επόμενες γενιές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XV

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ, ΑΕΙΦΟΡΙΑ ΚΑΙ ΑΡΧΕΣ ΥΠΕΥΘΥΝΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Άρθρο 111 – Θεμελιώδης περιβαλλοντική αρχή

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει την προστασία του φυσικού περιβάλλοντος ως θεμελιώδη προϋπόθεση για την ευημερία των σημερινών και των μελλοντικών γενεών.
2. Η λειτουργία του Ινστιτούτου διέπεται από την αρχή της αειφορίας, όπως αυτή αποτυπώνεται στο άρθρο 24 του Συντάγματος της Ελλάδας και στο ευρωπαϊκό περιβαλλοντικό κεκτημένο.
3. Κάθε δραστηριότητα του ΕΙΑΑΔΠ αξιολογείται υπό το πρίσμα:

   α) της προστασίας των φυσικών πόρων,

   β) της πρόληψης περιβαλλοντικών κινδύνων,

   γ) της διατήρησης της βιοποικιλότητας,

   δ) της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής,

   ε) της διαγενεακής δικαιοσύνης.

Άρθρο 112 – Αρχή της πρόληψης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ υιοθετεί την αρχή της πρόληψης ως βασικό εργαλείο λήψης αποφάσεων.
2. Η απουσία πλήρους επιστημονικής βεβαιότητας δεν αποτελεί λόγο αναβολής δράσεων εκ μέρους του ΕΙΑΑΔΠ, όταν υπάρχουν εύλογες ενδείξεις σοβαρού ή μη αναστρέψιμου περιβαλλοντικού κινδύνου. Δηλαδή: το ΕΙΑΑΔΠ λαμβάνει προληπτικά μέτρα για την αποτροπή περιβαλλοντικών βλαβών, δίνοντας προτεραιότητα

στην έγκαιρη αντιμετώπιση των αναγνωρισμένων κινδύνων, πριν αυτοί εκδηλωθούν.

3. Στο πλαίσιο αυτό, το Ινστιτούτο προωθεί:

   α) την έγκαιρη αναγνώριση κινδύνων,

   β) την αξιολόγηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων,

   γ) τη λήψη μέτρων αποτροπής και περιορισμού,

   δ) τη δημιουργία μηχανισμών περιβαλλοντικής παρακολούθησης.

Άρθρο 113 – Αειφορία στη λειτουργία του Ινστιτούτου

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει πρακτικές εσωτερικής λειτουργίας που αντανακλούν τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης.
2. Ενδεικτικά επιδιώκει:

   α) περιορισμό της κατανάλωσης φυσικών πόρων,

   β) ενεργειακή αποδοτικότητα,

   γ) μείωση και ορθολογική διαχείριση αποβλήτων,

   δ) ψηφιακή λειτουργία για περιορισμό άσκοπης χρήσης υλικών,

   ε) υπεύθυνες προμήθειες,

   στ) ελαχιστοποίηση των μετακινήσεων,

   ζ) κατ’οίκον εργασία για διεκπεραίωση των υποθέσεων.

3. Το Ινστιτούτο επιδιώκει να αποτελεί πρότυπο εφαρμογής των αρχών που προωθεί μέσω του επιστημονικού του έργου.

Άρθρο 114 – Κλιματική ευθύνη

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει την κλιματική αλλαγή ως μία από τις σημαντικότερες προκλήσεις της εποχής.
2. Στο πλαίσιο της αποστολής του προωθεί:

α) επιστημονικά τεκμηριωμένες πολιτικές μείωσης εκπομπών,

β) προσαρμογή στις επιπτώσεις της κλιματικής αλλαγής,

γ) ενίσχυση της ανθεκτικότητας κοινωνιών και υποδομών,

δ) ανάπτυξη λύσεων χαμηλού ανθρακικού αποτυπώματος.

3. Η αντιμετώπιση της κλιματικής αλλαγής συνδέεται με την προστασία του περιβάλλοντος, την κοινωνική συνοχή και την οικονομική ανθεκτικότητα.

Άρθρο 115 – Αειφόρος σχεδιασμός του δομημένου περιβάλλοντος

1. Λόγω του ιδιαίτερου αντικειμένου του, το ΕΙΑΑΔΠ αποδίδει ιδιαίτερη σημασία στην αειφόρο ανάπτυξη του δομημένου περιβάλλοντος.
2. Το Ινστιτούτο προωθεί:

   α) ενεργειακά αποδοτικά κτίρια,

   β) ανθεκτικές υποδομές,

   γ) κυκλική οικονομία στον κατασκευαστικό τομέα,

   δ) προστασία της πολιτιστικής κληρονομιάς,

   ε) ποιοτικό αστικό και αγροτικό χώρο,

   στ) ανθεκτικά μοντέλα πόλεων.

3. Ο σχεδιασμός του δομημένου περιβάλλοντος αξιολογείται με βάση τον κύκλο ζωής των κατασκευών και τη συνολική τους επίδραση στο περιβάλλον και την κοινωνία.

Άρθρο 116 – Βιοποικιλότητα και φυσικό κεφάλαιο

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει τη βιοποικιλότητα και τα οικοσυστήματα ως θεμελιώδη στοιχεία του φυσικού κεφαλαίου.

2. Οι δράσεις του Ινστιτούτου προωθούν:

   α) τη διατήρηση οικοσυστημάτων,

   β) τη μεταξύ τους σύνδεση των οικοσυστημάτων,

   γ) την προστασία ειδών και ενδιαιτημάτων,

   δ) την αποκατάσταση και αναβάθμιση υποβαθμισμένων περιοχών,

   ε) την αειφόρα διαχείριση φυσικών πόρων.

3. Η προστασία της φύσης αντιμετωπίζεται ως επένδυση στη μακροχρόνια ευημερία της κοινωνίας.

Άρθρο 117 – Περιβαλλοντική ευαισθητοποίηση και εκπαίδευση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ θεωρεί την περιβαλλοντική γνώση βασικό παράγοντα αλλαγής συμπεριφορών και πολιτικών.
2. Για τον σκοπό αυτό δύναται να οργανώνει:

   α) εκπαιδευτικά προγράμματα,

   β) ενημερωτικές δράσεις,

   γ) επιστημονικές εκδηλώσεις,

   δ) προγράμματα συμμετοχής πολιτών.

3. Η περιβαλλοντική εκπαίδευση αποσκοπεί στη δημιουργία ενεργών και υπεύθυνων πολιτών.

Άρθρο 118 – Αρχή της διαγενεακής ευθύνης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενσωματώνει τη διαγενεακή ευθύνη σε κάθε στρατηγικό σχεδιασμό και επιστημονική του δράση.
2. Η αξιολόγηση αποφάσεων λαμβάνει υπόψη όχι μόνο το άμεσο αποτέλεσμα, αλλά και τις επιπτώσεις στις επόμενες γενιές.

3. Η προστασία του περιβάλλοντος, των φυσικών πόρων και της πολιτιστικής κληρονομιάς αποτελεί υποχρέωση απέναντι στο μέλλον.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVI

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ, ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΞΙΑ

Άρθρο 119 – Κοινωνική αποστολή του ΕΙΑΑΔΠ

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει ότι η επιστημονική γνώση αποκτά ουσιαστική αξία όταν συμβάλλει στη βελτίωση της κοινωνίας και στην αντιμετώπιση πραγματικών αναγκών των πολιτών.
2. Η λειτουργία του Ινστιτούτου προσανατολίζεται στη δημιουργία δημόσιας αξίας μέσω:

   α) της παραγωγής και διάχυσης γνώσης,

   β) της υποστήριξης τεκμηριωμένων πολιτικών,

   γ) της ενίσχυσης της κοινωνικής ανθεκτικότητας,

   δ) της προστασίας του φυσικού και πολιτιστικού κεφαλαίου,

   ε) της προώθησης της αειφόρου ανάπτυξης.

Άρθρο 120 – Συμμετοχική διακυβέρνηση

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει τη συμμετοχή της κοινωνίας στον διάλογο για ζητήματα που εμπίπτουν στους σκοπούς του.
2. Η συμμετοχική προσέγγιση μπορεί να περιλαμβάνει:

   α) διαβουλεύσεις,

   β) δημόσιες παρουσιάσεις,

   γ) επιστημονικές συναντήσεις,

   δ) συνεργασία με τοπικές κοινωνίες,

ε) συμμετοχή κοινωνικών φορέων σε δράσεις ενημέρωσης.

3. Η συμμετοχή των πολιτών δεν υποκαθιστά την επιστημονική κρίση, αλλά συμβάλλει στην πληρέστερη κατανόηση των κοινωνικών αναγκών και επιπτώσεων.

Άρθρο 121 – Συνεργασία με την τοπική κοινωνία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει τον ρόλο των τοπικών κοινωνιών ως φορέων γνώσης, εμπειρίας και πολιτιστικής κληρονομιάς.
2. Ιδιαίτερη σημασία αποδίδεται:

   α) στην ανάδειξη των τοπικών ιδιαιτεροτήτων,

   β) στην προστασία του φυσικού και πολιτιστικού πλούτου,

   γ) στην ενίσχυση της τοπικής ανθεκτικότητας,

   δ) στη δημιουργία προτύπων αειφόρου ανάπτυξης.

3. Το Ινστιτούτο δύναται να αναπτύσσει τοπικές πρωτοβουλίες, πιλοτικά έργα και προγράμματα εφαρμογής καλών πρακτικών.

Άρθρο 122 – Προσβασιμότητα της γνώσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει η επιστημονική γνώση να είναι κατανοητή και προσβάσιμη στο ευρύτερο κοινό.
2. Για τον σκοπό αυτό:

   α) προσαρμόζει την παρουσίαση σύνθετων επιστημονικών θεμάτων,

   β) χρησιμοποιεί σύγχρονα μέσα επικοινωνίας,

   γ) αναπτύσσει εκπαιδευτικό και ενημερωτικό υλικό,

   δ) προωθεί τον επιστημονικό διάλογο.

3. Η διάχυση της γνώσης αποτελεί στοιχείο κοινωνικής ευθύνης του Ινστιτούτου.

Άρθρο 123 – Ισότητα, συμπερίληψη και σεβασμός της διαφορετικότητας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ λειτουργεί ως συμπεριληπτικός επιστημονικός χώρος, στον οποίο κάθε πρόσωπο αντιμετωπίζεται με σεβασμό και ισότιμη μεταχείριση.
2. Το Ινστιτούτο προωθεί:

   α) την ισότητα ευκαιριών,

   β) την αξιοκρατική συμμετοχή,

   γ) τον σεβασμό της πολιτιστικής και κοινωνικής διαφορετικότητας,

   δ) την καταπολέμηση αποκλεισμών και διακρίσεων.

3. Η διαφορετικότητα θεωρείται πηγή εμπλουτισμού της επιστημονικής σκέψης και της κοινωνικής καινοτομίας.

Άρθρο 124 – Νεολαία και νέοι επιστήμονες

1. Το ΕΙΑΑΔΠ θεωρεί τη συμμετοχή των νέων επιστημόνων και των νέων γενικότερα κρίσιμο παράγοντα για τη συνέχεια και την ανανέωση της γνώσης.
2. Το Ινστιτούτο δύναται να αναπτύσσει:

   α) προγράμματα πρακτικής άσκησης,

   β) δράσεις mentoring,

   γ) υποτροφίες ή επιστημονικές υποστηρίξεις,

   δ) εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες.

3. Στόχος είναι η δημιουργία γέφυρας μεταξύ εμπειρίας και νέας δημιουργικότητας.

Άρθρο 125 – Πολιτιστική κληρονομιά και ταυτότητα

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει την πολιτιστική κληρονομιά ως αναπόσπαστο στοιχείο της αειφόρου ανάπτυξης.
2. Το Ινστιτούτο προωθεί δράσεις που συνδέουν:

   α) την προστασία της πολιτιστικής μνήμης,

   β) την τοπική ανάπτυξη,

   γ) την κοινωνική συνοχή,

   δ) τη μεταφορά πολιτιστικής γνώσης στις επόμενες γενιές.

3. Η πολιτιστική κληρονομιά αντιμετωπίζεται ως ζωντανός πόρος δημιουργίας και όχι ως στατικό κατάλοιπο του παρελθόντος.

Άρθρο 126 – Δημόσια αξία και κοινωνικός αντίκτυπος

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αξιολογεί την επιτυχία των δράσεών του με βάση όχι μόνο τα επιστημονικά αποτελέσματα, αλλά και τη δημόσια αξία που δημιουργούν.
2. Ο κοινωνικός αντίκτυπος αξιολογείται ιδίως ως προς:

   α) τη συμβολή στη βελτίωση πολιτικών αποφάσεων,

   β) την ενίσχυση της περιβαλλοντικής προστασίας,

   γ) την υποστήριξη τοπικών κοινωνιών,

   δ) την αύξηση της επιστημονικής γνώσης,

   ε) τη βελτίωση της ποιότητας ζωής.

3. Η δημιουργία δημόσιας αξίας αποτελεί κεντρικό κριτήριο για τον στρατηγικό σχεδιασμό του Ινστιτούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVII

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΟΣ ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ, ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΘΕΣΜΙΚΗ ΠΡΟΟΠΤΙΚΗ

Άρθρο 127 – Στρατηγικός προσανατολισμός του ΕΙΑΑΔΠ

1. Το ΕΙΑΑΔΠ λειτουργεί με βάση μακροπρόθεσμο στρατηγικό σχεδιασμό, ο οποίος αποσκοπεί στη διαρκή ενίσχυση του επιστημονικού, κοινωνικού και θεσμικού του ρόλου.
2. Ο στρατηγικός σχεδιασμός βασίζεται:

   α) στις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης,

   β) στην επιστημονική αριστεία,

   γ) στην κοινωνική ευθύνη,

   δ) στην ευρωπαϊκή και διεθνή συνεργασία,

   ε) στη δημιουργία δημόσιας αξίας.

3. Το Ινστιτούτο επιδιώκει να αποτελεί σημείο αναφοράς για ζητήματα αειφόρου ανάπτυξης και δομημένου περιβάλλοντος σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο.

Άρθρο 128 – Στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να καταρτίζει πολυετές στρατηγικό σχέδιο ανάπτυξης.
2. Το στρατηγικό σχέδιο περιλαμβάνει ιδίως:

   α) το όραμα και την αποστολή του Ινστιτούτου,

   β) τους βασικούς άξονες δράσης,

   γ) τους επιστημονικούς στόχους,

   δ) τις απαιτούμενες υποδομές και πόρους,

   ε) τις συνεργασίες και τα δίκτυα,

στ) τους δείκτες αξιολόγησης.

3. Το στρατηγικό σχέδιο επανεξετάζεται περιοδικά ώστε να ανταποκρίνεται στις νέες επιστημονικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές προκλήσεις.

Άρθρο 129 – Θεματικοί άξονες στρατηγικής

Οι βασικοί θεματικοί άξονες ανάπτυξης του ΕΙΑΑΔΠ δύνανται να περιλαμβάνουν:

α) αειφόρο ανάπτυξη και εφαρμογή της αρχής της αειφορίας,

β) προστασία φυσικού περιβάλλοντος και βιοποικιλότητας,

γ) κλιματική προσαρμογή και ανθεκτικότητα,

δ) αειφόρο δομημένο περιβάλλον,

ε) ενεργειακή μετάβαση,

στ) κυκλική οικονομία,

ζ) χωροταξική ανάπτυξη,

η) πολιτιστική κληρονομιά,

θ) καινοτομία και ψηφιακός μετασχηματισμός,

ι) ευρωπαϊκή συνεργασία και μεταφορά τεχνογνωσίας.

Άρθρο 130 – Ανάπτυξη συνεργασιών και δικτύων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει τη δημιουργία δικτύων συνεργασίας σε εθνικό, ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο.
2. Οι συνεργασίες μπορούν να αφορούν:

   α) πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα,

   β) επιστημονικούς οργανισμούς,

γ) δημόσιους φορείς,

δ) οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης,

ε) κοινωνικούς και επαγγελματικούς φορείς,

στ) διεθνή δίκτυα και πρωτοβουλίες.

3. Οι συνεργασίες αξιολογούνται με βάση τη συμβολή τους στους σκοπούς και στις αξίες του Ινστιτούτου.

Άρθρο 131 – Καινοτομία και μεταφορά τεχνογνωσίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ προωθεί την καινοτομία ως εργαλείο αντιμετώπισης σύγχρονων κοινωνικών και περιβαλλοντικών προκλήσεων.
2. Το Ινστιτούτο ενθαρρύνει:

   α) την ανάπτυξη νέων μεθοδολογιών,

   β) την εφαρμογή καλών πρακτικών,

   γ) τη σύνδεση έρευνας και εφαρμογής,

   δ) τη μεταφορά τεχνογνωσίας στην κοινωνία και την οικονομία.

3. Η καινοτομία αξιολογείται με βάση τη συμβολή της στην αειφορία και στη δημιουργία μακροχρόνιας αξίας.

Άρθρο 132 – Ευρωπαϊκή διάσταση και διεθνής παρουσία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει ενεργή συμμετοχή στον ευρωπαϊκό επιστημονικό και αναπτυξιακό χώρο.
2. Το Ινστιτούτο δύναται:

   α) να συμμετέχει σε ευρωπαϊκά προγράμματα,

   β) να δημιουργεί διεθνείς συνεργασίες,

   γ) να συμμετέχει σε επιστημονικά δίκτυα,

δ) να εκπροσωπεί ελληνική επιστημονική γνώση σε διεθνές επίπεδο.

3. Η ευρωπαϊκή παρουσία του Ινστιτούτου στηρίζεται στην αρχή ότι η τοπική γνώση μπορεί να συμβάλει σε παγκόσμιες λύσεις.

Άρθρο 133 – Θεσμική ανεξαρτησία και χρονική αειφορία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ προστατεύει τη θεσμική του ανεξαρτησία ως βασική προϋπόθεση αξιοπιστίας.
2. Η αειφορία του Ινστιτούτου βασίζεται:

   α) στη διαφοροποίηση των πηγών χρηματοδότησης,

   β) στην επιστημονική ποιότητα,

   γ) στη διαφάνεια,

   δ) στη δημιουργία σταθερών συνεργασιών,

   ε) στην κοινωνική αποδοχή.

3. Η οικονομική ανάπτυξη του Ινστιτούτου υπηρετεί αποκλειστικά την ενίσχυση της αποστολής του και δεν μεταβάλλει τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα του.

Άρθρο 134 – Όραμα και παρακαταθήκη του Ινστιτούτου

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει να αποτελέσει έναν θεσμό γνώσης, ευθύνης και συνεργασίας για την προώθηση ενός αειφόρου μέλλοντος.
2. Η λειτουργία του στηρίζεται στην πεποίθηση ότι:

   «Η ανάπτυξη αποκτά πραγματικό νόημα μόνο όταν διατηρεί τη δυνατότητα των επόμενων γενεών να αναπτύσσονται και αυτές με ελευθερία, ασφάλεια και ποιότητα ζωής».

3. Η μεγαλύτερη αποστολή του Ινστιτούτου είναι η μετατροπή της επιστημονικής γνώσης σε υπεύθυνη δράση προς όφελος της κοινωνίας, του περιβάλλοντος και των μελλοντικών γενεών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ XVIII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 135 – Δεσμευτικότητα του Εσωτερικού Κανονισμού

1. Ο παρών Εσωτερικός Κανονισμός αποτελεί το βασικό εσωτερικό θεσμικό πλαίσιο οργάνωσης και λειτουργίας του ΕΙΑΑΔΠ.
2. Οι διατάξεις του δεσμεύουν:

   α) τα όργανα διοίκησης,

   β) τα μέλη του Ινστιτούτου,

   γ) τον Επιστημονικό Διευθυντή,

   δ) τα μέλη του Επιστημονικού Συμβουλίου,

   ε) τους εργαζομένους,

   στ) τους επιστημονικούς και λοιπούς συνεργάτες.

3. Κάθε πρόσωπο που συμμετέχει στις δραστηριότητες του Ινστιτούτου οφείλει να ενεργεί σύμφωνα με τις αρχές και τις διαδικασίες που προβλέπονται στον παρόντα Κανονισμό.

Άρθρο 136 – Σχέση με το Καταστατικό

1. Ο παρών Κανονισμός εξειδικεύει και συμπληρώνει τις διατάξεις του Καταστατικού του ΕΙΑΑΔΠ.
2. Σε περίπτωση αντίθεσης μεταξύ διάταξης του Κανονισμού και διάταξης του Καταστατικού, υπερισχύει το Καταστατικό.
3. Η εφαρμογή του Κανονισμού πραγματοποιείται πάντοτε σύμφωνα με τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα και τους καταστατικούς σκοπούς του Ινστιτούτου.

Άρθρο 137 – Σχέση με τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας

1. Ο Κώδικας Ηθικής και Δεοντολογίας αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της θεσμικής λειτουργίας του ΕΙΑΑΔΠ.

2. Σε ζητήματα επιστημονικής ακεραιότητας, σύγκρουσης συμφερόντων, εμπιστευτικότητας και επαγγελματικής συμπεριφοράς εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι ειδικότερες προβλέψεις του Κώδικα.
3. Όλα τα πρόσωπα που συνδέονται με το Ινστιτούτο τεκμαίρεται ότι αποδέχονται τις αρχές του Κώδικα με την έναρξη της συνεργασίας τους.

Άρθρο 138 – Τροποποίηση του Εσωτερικού Κανονισμού

1. Ο παρών Κανονισμός δύναται να τροποποιείται όταν απαιτείται από:

   α) την εξέλιξη των δραστηριοτήτων του Ινστιτούτου,

   β) νέες νομοθετικές ή κανονιστικές απαιτήσεις,

   γ) αλλαγές στην οργανωτική δομή,

   δ) ανάγκες βελτίωσης της λειτουργίας του.

2. Οι τροποποιήσεις εγκρίνονται από τα αρμόδια όργανα, που είναι το ΔΣ και ο Επιστημονικός Διευθυντής.
3. Κάθε τροποποίηση πρέπει να διατηρεί τη συνοχή του Κανονισμού και να υπηρετεί τις βασικές αρχές του ΕΙΑΑΔΠ.

Άρθρο 139 – Ερμηνευτικές αρχές

1. Η ερμηνεία των διατάξεων του παρόντος Κανονισμού πραγματοποιείται σύμφωνα με:

   α) το Καταστατικό του Ινστιτούτου,

   β) την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης,

   γ) την επιστημονική ανεξαρτησία,

   δ) τη διαφάνεια και τη λογοδοσία,

   ε) την προστασία του δημόσιου συμφέροντος.

2. Σε περίπτωση αμφιβολίας, προκρίνεται η ερμηνεία που ενισχύει:

   α) την αποτελεσματική λειτουργία του Ινστιτούτου,

   β) την επιστημονική του αξιοπιστία,

   γ) τη δημιουργία κοινωνικής και περιβαλλοντικής αξίας.

Άρθρο 140 – Έναρξη ισχύος

1. Ο παρών Εσωτερικός Κανονισμός τίθεται σε ισχύ από την ημερομηνία έγκρισης του καταστατικού από τα αρμόδια όργανα ΔΟΥ.
2. Από την έναρξη ισχύος του καταργείται κάθε προηγούμενη εσωτερική ρύθμιση που αντίκειται στις διατάξεις του.
3. Όλες οι υφιστάμενες διαδικασίες και συνεργασίες προσαρμόζονται σταδιακά στις προβλέψεις του παρόντος Κανονισμού.

Άρθρο 141 – Τελική δήλωση θεσμικής δέσμευσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ, μέσω του παρόντος Εσωτερικού Κανονισμού, δεσμεύεται να λειτουργεί ως θεσμός επιστημονικής γνώσης, κοινωνικής ευθύνης και αειφόρου προοπτικής.
2. Η λειτουργία του Ινστιτούτου στηρίζεται στην αντίληψη ότι:

η επιστημονική γνώση, όταν συνδυάζεται με ηθική ευθύνη και κοινωνική συμμετοχή, αποτελεί δύναμη προστασίας του ανθρώπου, της φύσης και των μελλοντικών γενεών.

3. Ο παρών Κανονισμός αποτελεί έκφραση της θεσμικής ταυτότητας του ΕΙΑΑΔΠ και του διαρκούς προσανατολισμού του προς την αειφορία, την επιστημονική αριστεία και τη δημόσια αξία.

ΤΕΛΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΥ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΕΙΑΑΔΠ

Ακολουθούν 7 Παραρτήματα

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ Ι

Κανονισμός Αμοιβών και Αποζημιώσεων Επιστημονικών Υπηρεσιών του ΕΙΑΑΔΠ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και σκοπός

Ο παρών Κανονισμός καθορίζει το πλαίσιο υπολογισμού των αμοιβών για την παροχή επιστημονικών, τεχνικών, ερευνητικών και συμβουλευτικών υπηρεσιών του Ινστιτούτου.

Οι αμοιβές καθορίζονται λαμβάνοντας υπόψη:

α) την επιστημονική πολυπλοκότητα του αντικειμένου,
β) τον απαιτούμενο χρόνο έρευνας και τεκμηρίωσης, καθώς και τον όγκο της δουλειάς,
γ) το επίπεδο ευθύνης του παραδοτέου,
δ) την ανάγκη αξιοποίησης νομοθεσίας, νομολογίας, τεχνικών προτύπων και διεθνών πηγών,
ε) τη σημασία του έργου για το δημόσιο συμφέρον και την προστασία του περιβάλλοντος.

Άρθρο 2

Κατηγορίες Επιστημονικών Υπηρεσιών

Α. Επιστημονικές Γνωμοδοτήσεις

Οι γνωμοδοτήσεις αφορούν τεκμηριωμένες επιστημονικές θέσεις επί θεμάτων όπως:

- αειφόρος ανάπτυξη,
- δομημένο περιβάλλον,
- περιβαλλοντική προστασία,
- χωροταξικός σχεδιασμός,
- εφαρμογή της Αρχής της Αειφορίας,
- εφαρμογή της Αρχής της Πρόληψης,

- ενεργειακά και αναπτυξιακά έργα.

Ενδεικτικές αμοιβές:

Σύντομη γνωμοδότηση (έως 10 σελίδες):
1.000 € – 2.000 €

Αναλυτική γνωμοδότηση (10–30 σελίδες):
2.500 € – 4.000 €

Εκτεταμένη επιστημονική γνωμοδότηση (>30 σελίδες):
4.500 € και άνω

Άρθρο 3

Νομικοτεχνικά Υπομνήματα

Τα υπομνήματα προς δημόσιες αρχές, οργανισμούς, φορείς διοίκησης ή ευρωπαϊκά όργανα περιλαμβάνουν:

- ανάλυση πραγματικών δεδομένων,
- θεσμικό και κανονιστικό πλαίσιο,
- τεχνική τεκμηρίωση,
- αξιολόγηση επιπτώσεων,
- προτάσεις πολιτικής.

Αμοιβές:

Βασικό υπόμνημα:
1.500 € – 2.500 €

Εξειδικευμένο υπόμνημα με παραρτήματα και τεκμηρίωση:
2.500 € – 5.000 €

Υπόμνημα στρατηγικής σημασίας εθνικού ή ευρωπαϊκού χαρακτήρα:
5.000 € και άνω.

Άρθρο 4

Μελέτες Στρατηγικού Σχεδιασμού

Περιλαμβάνονται:

- στρατηγικά σχέδια αειφορικής ανάπτυξης,
- σχέδια ανθεκτικότητας περιοχών,
- τοπικά αναπτυξιακά σχέδια,
- πολιτικές ESG,
- προτάσεις ευρωπαϊκής χρηματοδότησης.

Αμοιβές:

Μικρής κλίμακας στρατηγικό σχέδιο: 2.500 € – 4.500 €

Μεσαίας κλίμακας: 4.500 € – 10.000 €

Μεγάλης κλίμακας / ευρωπαϊκής εμβέλειας: 10.000 € και άνω.

Άρθρο 5

Εξειδικευμένες Επιστημονικές Αναλύσεις ανά σελίδα

Για εργασίες που απαιτούν εκτεταμένη συγγραφή, επιστημονική έρευνα και τεκμηρίωση εφαρμόζεται ενδεικτικά:

Κατηγορία	Αμοιβή ανά σελίδα
Τεχνική έκθεση	50–80 €
Επιστημονικό υπόμνημα	80–120 €
Νομικοτεχνική γνωμοδότηση	120–180 €
Εξειδικευμένη περιβαλλοντική/ESG ανάλυση	150–300 €
Μελέτη στρατηγικής πολιτικής	150–250 €

Η τιμή αφορά τελική σελίδα παραδοτέου και περιλαμβάνει έρευνα, επεξεργασία, τεκμηρίωση και επιστημονική επιμέλεια.

Άρθρο 6

Επιστημονικές Επιτροπές και Εξωτερικοί Συνεργάτες

Για έργα που απαιτούν διεπιστημονική ομάδα, η αμοιβή δύναται να προσαυξάνεται λόγω:

- συμμετοχής ειδικών επιστημόνων,
- εργαστηριακών ή τεχνικών δεδομένων,
- ειδικών πραγματογνωμοσυνών,
- διεθνών συνεργασιών.

Άρθρο 7

Ευρωπαϊκά Προγράμματα και Χρηματοδοτούμενα Έργα

Για προετοιμασία και υποβολή προτάσεων σε:

- Horizon Europe,
- LIFE,
- Interreg,
- Erasmus+,
- CERV,
- λοιπά ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά εργαλεία,

η αμοιβή καθορίζεται:

- με σταθερή αμοιβή προετοιμασίας, ή
- με ποσοστό επί του συνολικού προϋπολογισμού του έργου.

Ενδεικτικά:

Προετοιμασία πρότασης: 3.000 € – 15.000 €

Διαχείριση έργου, προσεγγιστικά: 3% – 10% του προϋπολογισμού του έργου.

Άρθρο 8

Εκπτώσεις – Κοινωνικός χαρακτήρας

Το Ινστιτούτο δύναται να εφαρμόζει μειωμένες αμοιβές σε:

- Δήμους μικρής οικονομικής δυνατότητας,

- κοινωνικούς φορείς,
- κοινότητες με αναπτυξιακό χαρακτήρα,
- δράσεις δημοσίου συμφέροντος.

Η πολιτική αυτή αποτελεί έκφραση της αποστολής του Ινστιτούτου για διάχυση της γνώσης και ενίσχυση της περιφερειακής ανάπτυξης.

Άρθρο 9

Αρχή Διαφάνειας

Οι αμοιβές του Ινστιτούτου βασίζονται στις αρχές:

- επιστημονικής ανεξαρτησίας,
- διαφάνειας,
- αναλογικότητας,
- ποιότητας,
- προστασίας του δημοσίου συμφέροντος.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ Ι – Κανονισμός Αμοιβών και Αποζημιώσεων Επιστημονικών Υπηρεσιών του ΕΙΑΑΔΠ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙ

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1 – Σκοπός του Εγχειριδίου

1. Το παρόν Εγχειρίδιο Εσωτερικών Διαδικασιών καθορίζει το πλαίσιο εφαρμογής των διοικητικών, επιστημονικών, οικονομικών και οργανωτικών διαδικασιών του ΕΙΑΑΔΠ.
2. Σκοπός του είναι η διασφάλιση:

α) της αποτελεσματικής λειτουργίας του Ινστιτούτου,

β) της διαφάνειας και της λογοδοσίας,

γ) της επιστημονικής ποιότητας,

δ) της ορθής διαχείρισης ανθρώπινων και οικονομικών πόρων,

ε) της συμμόρφωσης με το Καταστατικό, τον Εσωτερικό Κανονισμό και τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

Άρθρο 2 – Πεδίο εφαρμογής

1. Το παρόν Εγχειρίδιο εφαρμόζεται σε:

α) τα όργανα διοίκησης,

β) τον Επιστημονικό Διευθυντή,

γ) το Επιστημονικό Συμβούλιο,

δ) τους εργαζομένους,

ε) τους επιστημονικούς συνεργάτες,

στ) κάθε πρόσωπο που συμμετέχει σε έργα ή δράσεις του ΕΙΑΑΔΠ.

2. Όλες οι διαδικασίες εφαρμόζονται με σεβασμό:

α) στον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα του Ινστιτούτου,

β) στην επιστημονική του ανεξαρτησία,

γ) στις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΕΡΓΩΝ, ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ

Άρθρο 3 – Έναρξη επιστημονικού έργου

1. Κάθε επιστημονικό έργο, μελέτη, γνωμοδότηση ή ερευνητική δράση του ΕΙΑΑΔΠ ξεκινά μετά από:

α) πρόταση εσωτερικού οργάνου ή συνεργάτη,

β) αίτημα εξωτερικού φορέα,

γ) στρατηγική επιλογή του Ινστιτούτου.

2. Η πρόταση αξιολογείται ως προς:

α) τη συμβατότητα με τους σκοπούς του ΕΙΑΑΔΠ,

β) την επιστημονική σκοπιμότητα,

γ) τους διαθέσιμους πόρους,

δ) τον κοινωνικό και περιβαλλοντικό αντίκτυπο.

Άρθρο 4 – Ανάθεση επιστημονικού έργου

1. Η ανάθεση έργου πραγματοποιείται με απόφαση του αρμόδιου οργάνου σύμφωνα με το Καταστατικό.
2. Η ανάθεση περιλαμβάνει:

α) σαφή περιγραφή αντικειμένου,

β) χρονοδιάγραμμα,

γ) υπεύθυνο έργου,

δ) προϋπολογισμό,

ε) παραδοτέα.

3. Κάθε επιστημονικό έργο διαθέτει υπεύθυνο συντονισμού.

Άρθρο 5 – Επιστημονικός έλεγχος και έγκριση

1. Τα επιστημονικά παραδοτέα υπόκεινται σε εσωτερικό έλεγχο ποιότητας.

2. Ο έλεγχος αφορά:

α) επιστημονική τεκμηρίωση,

β) ορθότητα δεδομένων,

γ) πληρότητα μεθοδολογίας,

δ) συμμόρφωση με τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

3. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να εφαρμόζει διαδικασία επιστημονικής αξιολόγησης από ανεξάρτητους ειδικούς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΑΙ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΟΥΜΕΝΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ

Άρθρο 6 – Προετοιμασία προτάσεων χρηματοδότησης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συμμετέχει σε εθνικά και ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά προγράμματα.
2. Κάθε πρόταση αξιολογείται ως προς:

α) τη στρατηγική της σημασία,

β) τη χρηματοδοτική βιωσιμότητα,

γ) τις υποχρεώσεις υλοποίησης,

δ) τη συμβολή στους στόχους του Ινστιτούτου.

Άρθρο 7 – Διαχείριση έργων

1. Για κάθε χρηματοδοτούμενο έργο ορίζονται:

α) υπεύθυνος έργου,

β) οικονομικός υπεύθυνος,

γ) ομάδα υλοποίησης.

2. Τηρούνται:

α) φάκελος έργου,

β) οικονομικά στοιχεία,

γ) χρονοδιαγράμματα,

δ) εκθέσεις προόδου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΕΓΚΡΙΣΕΙΣ

Άρθρο 8 – Βασικές αρχές οικονομικής διαχείρισης

1. Η οικονομική λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ βασίζεται:

α) στη διαφάνεια,

β) στην ορθολογική χρήση πόρων,

γ) στη νομιμότητα,

δ) στην τεκμηρίωση κάθε δαπάνης.

2. Κάθε οικονομική πράξη πρέπει να μπορεί να ελεγχθεί εκ των υστέρων.

Άρθρο 9 – Διαδικασία δαπανών

1. Κάθε δαπάνη πρέπει να:

α) συνδέεται με τους σκοπούς του Ινστιτούτου,

β) διαθέτει νόμιμο παραστατικό,

γ) έχει εγκριθεί από το αρμόδιο όργανο.

2. Δεν επιτρέπονται δαπάνες χωρίς επαρκή τεκμηρίωση.

Άρθρο 10 – Αμοιβές και συμβάσεις συνεργασίας

1. Οι αμοιβές καθορίζονται σύμφωνα με:

α) το Παράρτημα Αμοιβών,

β) τη φύση του έργου,

γ) την επιστημονική εμπειρία,

δ) τους διαθέσιμους πόρους.

2. Κάθε συνεργασία αποτυπώνεται σε έγγραφη συμφωνία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΚΑΙ ΛΗΨΗΣ ΑΠΟΦΑΣΕΩΝ

Άρθρο 11 – Προετοιμασία και εισαγωγή θεμάτων στα όργανα διοίκησης

1. Κάθε θέμα που εισάγεται προς συζήτηση και απόφαση στα αρμόδια όργανα του ΕΙΑΑΔΠ συνοδεύεται, όπου απαιτείται, από επαρκή τεκμηρίωση.
2. Η εισήγηση περιλαμβάνει ιδίως:

   α) περιγραφή του θέματος,

   β) σκοπιμότητα και αναμενόμενα αποτελέσματα,

   γ) οικονομικές ή διοικητικές επιπτώσεις,

   δ) τυχόν απαιτούμενες ενέργειες.

3. Οι αποφάσεις λαμβάνονται με βάση τις αρχές της διαφάνειας, της τεκμηρίωσης και της συλλογικής ευθύνης.

Άρθρο 12 – Τήρηση πρακτικών και αρχείων αποφάσεων

1. Για τις συνεδριάσεις των οργάνων του Ινστιτούτου τηρούνται πρακτικά.
2. Τα πρακτικά περιλαμβάνουν:

   α) ημερομηνία και τόπο συνεδρίασης,

   β) συμμετέχοντα μέλη,

   γ) θέματα ημερήσιας διάταξης,

   δ) βασικά σημεία συζήτησης,

   ε) αποφάσεις που ελήφθησαν.

3. Τα πρακτικά αρχειοθετούνται και αποτελούν μέρος της θεσμικής μνήμης του Ινστιτούτου.

Άρθρο 13 – Εσωτερική επικοινωνία

1. Η εσωτερική επικοινωνία του ΕΙΑΑΔΠ πραγματοποιείται με τρόπο οργανωμένο, έγκυρο και διαφανή.
2. Χρησιμοποιούνται κατάλληλα μέσα επικοινωνίας για:

   α) ενημέρωση συνεργατών,

   β) συντονισμό έργων,

   γ) ανταλλαγή εγγράφων,

   δ) παρακολούθηση προθεσμιών.

3. Η εσωτερική επικοινωνία διέπεται από σεβασμό, επαγγελματισμό και συνεργατικό πνεύμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΣΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

Άρθρο 14 – Έναρξη συνεργασίας με εξωτερικούς φορείς

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συνεργάζεται με φυσικά ή νομικά πρόσωπα για την επίτευξη των σκοπών του.
2. Πριν από κάθε συνεργασία εξετάζονται:

   α) η συμβατότητα με την αποστολή του Ινστιτούτου,

   β) η επιστημονική ή τεχνική επάρκεια του συνεργάτη,

   γ) τυχόν συγκρούσεις συμφερόντων,

   δ) οι όροι συνεργασίας.

Άρθρο 15 – Συμβάσεις συνεργασίας

1. Κάθε σημαντική συνεργασία αποτυπώνεται σε έγγραφη συμφωνία.
2. Η συμφωνία περιλαμβάνει:

   α) αντικείμενο συνεργασίας,

   β) δικαιώματα και υποχρεώσεις,

   γ) διάρκεια,

   δ) οικονομικούς όρους,

   ε) ζητήματα εμπιστευτικότητας,

   στ) θέματα πνευματικής ιδιοκτησίας.

3. Οι συμβάσεις πρέπει να προστατεύουν την επιστημονική ανεξαρτησία και το κύρος του ΕΙΑΑΔΠ.

Άρθρο 16 – Επιλογή προμηθευτών και παρόχων υπηρεσιών

1. Η επιλογή προμηθευτών και παρόχων υπηρεσιών γίνεται με βάση:

   α) την ποιότητα,

   β) την καταλληλότητα,

γ) την οικονομική λογικότητα,

δ) τη διαφάνεια.

2. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να εφαρμόζει διαδικασίες σύγκρισης προσφορών, ανάλογα με το ύψος και τη φύση της δαπάνης.
3. Οι επιλογές πρέπει να είναι τεκμηριωμένες και ελέγξιμες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΓΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΕΙΩΝ

Άρθρο 17 – Σύστημα αρχειοθέτησης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διατηρεί οργανωμένο σύστημα φυσικής και ηλεκτρονικής αρχειοθέτησης.
2. Το αρχείο περιλαμβάνει ιδίως:

   α) διοικητικά έγγραφα,

   β) οικονομικά στοιχεία,

   γ) συμβάσεις,

   δ) επιστημονικές εργασίες,

   ε) εκθέσεις έργων,

   στ) αποφάσεις οργάνων.

3. Η αρχειοθέτηση πραγματοποιείται με τρόπο που εξασφαλίζει την εύκολη αναζήτηση και προστασία των δεδομένων.

Άρθρο 18 – Χρόνος διατήρησης αρχείων

1. Τα έγγραφα διατηρούνται για το χρονικό διάστημα που απαιτείται από:

   α) τη νομοθεσία,

   β) τις απαιτήσεις χρηματοδοτικών προγραμμάτων,

γ) τις ανάγκες θεσμικής μνήμης του Ινστιτούτου.

2. Η καταστροφή αρχείων πραγματοποιείται μόνο μετά από έλεγχο και έγκριση του αρμόδιου οργάνου.

Άρθρο 19 – Ηλεκτρονική διαχείριση εγγράφων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει την ψηφιακή διαχείριση εγγράφων για λόγους:

   α) αποτελεσματικότητας,

   β) περιβαλλοντικής υπευθυνότητας,

   γ) ασφάλειας.

2. Η ηλεκτρονική αποθήκευση πρέπει να διασφαλίζει:

   α) ακεραιότητα αρχείων,

   β) έλεγχο πρόσβασης,

   γ) προστασία από απώλεια δεδομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

Άρθρο 20 – Παρακολούθηση εφαρμογής διαδικασιών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ παρακολουθεί την εφαρμογή των εσωτερικών διαδικασιών με στόχο τη συνεχή βελτίωση.
2. Η παρακολούθηση αφορά:

   α) την αποτελεσματικότητα,

   β) τη συμμόρφωση,

   γ) την ποιότητα αποτελεσμάτων,

   δ) την ορθολογική χρήση πόρων.

Άρθρο 21 – Αναθεώρηση διαδικασιών

1. Οι διαδικασίες του παρόντος Εγχειριδίου δύνανται να αναθεωρούνται όταν:

   α) αλλάζουν οι ανάγκες του Ινστιτούτου,

   β) προκύπτουν νέες κανονιστικές απαιτήσεις,

   γ) εντοπίζονται δυνατότητες βελτίωσης.

2. Κάθε αναθεώρηση πρέπει να διατηρεί τη συνοχή με:

   α) το Καταστατικό,

   β) τον Εσωτερικό Κανονισμό,

   γ) τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας.

Άρθρο 22 – Τελική αρχή λειτουργίας

1. Κάθε εσωτερική διαδικασία του ΕΙΑΑΔΠ υπηρετεί έναν ενιαίο σκοπό:

τη μετατροπή της επιστημονικής γνώσης σε υπεύθυνη, διαφανή και αειφόρο δράση προς όφελος της κοινωνίας και των επόμενων γενεών.

2. Η αποτελεσματικότητα του Ινστιτούτου δεν αξιολογείται μόνο από το πλήθος των δράσεων του, αλλά από την ποιότητα, τη διαφάνεια και τον μακροχρόνιο αντίκτυπό τους.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙ – ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΙΙΙ

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρο 1 – Αντικείμενο του Παραρτήματος

1. Το παρόν Παράρτημα καθορίζει το πλαίσιο, τις αρχές και τη μεθοδολογία που εφαρμόζει το ΕΙΑΑΔΠ κατά την εκπόνηση επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, τεχνικών εκθέσεων, μελετών αξιολόγησης και λοιπών επιστημονικών παραδοτέων.
2. Σκοπός του είναι η διασφάλιση:

α) της επιστημονικής ποιότητας,

β) της αντικειμενικότητας,

γ) της τεκμηριωμένης προσέγγισης,

δ) της διαφάνειας της μεθοδολογίας,

ε) της αξιοπιστίας των τελικών συμπερασμάτων.

Άρθρο 2 – Θεμελιώδεις αρχές εκπόνησης

Κάθε επιστημονικό έργο του ΕΙΑΑΔΠ βασίζεται στις ακόλουθες αρχές:

α) επιστημονική ανεξαρτησία,

β) τεκμηρίωση βάσει δεδομένων και αποδεικτικών στοιχείων,

γ) διεπιστημονική προσέγγιση,

δ) εφαρμογή της αρχής της πρόληψης,

ε) εφαρμογή της αρχής της αειφορίας,

στ) προστασία του δημόσιου συμφέροντος,

ζ) σεβασμός στις επόμενες γενεές.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΕΝΑΡΞΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΕΡΓΟΥ

Άρθρο 3 – Ανάθεση και αποδοχή έργου

1. Κάθε επιστημονική γνωμοδότηση ή τεχνική έκθεση ξεκινά μετά από:

α) αίτημα δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα,

β) πρωτοβουλία του Ινστιτούτου,

γ) ερευνητική ή στρατηγική επιλογή του ΕΙΑΑΔΠ.

2. Πριν από την αποδοχή του έργου αξιολογούνται:

α) η συνάφεια με τους σκοπούς του Ινστιτούτου,

β) η επιστημονική επάρκεια,

γ) οι διαθέσιμοι πόροι,

δ) πιθανές συγκρούσεις συμφερόντων.

Άρθρο 4 – Καθορισμός αντικειμένου και πλαισίου εργασίας

1. Πριν από την έναρξη εκπόνησης καθορίζονται:

α) το αντικείμενο της μελέτης,

β) τα βασικά ερωτήματα που πρέπει να απαντηθούν,

γ) η μεθοδολογία,

δ) οι απαιτούμενες πηγές δεδομένων,

ε) το χρονοδιάγραμμα,

στ) τα παραδοτέα.

2. Το αντικείμενο του έργου πρέπει να είναι σαφώς προσδιορισμένο ώστε να διασφαλίζεται η επιστημονική ακρίβεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΚΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Άρθρο 5 – Συλλογή και αξιολόγηση δεδομένων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ χρησιμοποιεί αξιόπιστες και επαληθεύσιμες πηγές δεδομένων.
2. Οι πηγές μπορεί να περιλαμβάνουν:

α) επιστημονικές δημοσιεύσεις,

β) επίσημα στατιστικά στοιχεία,

γ) θεσμικά έγγραφα,

δ) τεχνικές μελέτες,

ε) επιτόπιες παρατηρήσεις,

στ) πρωτογενή δεδομένα.

3. Η αξιοπιστία των δεδομένων αξιολογείται πριν από τη χρήση τους.

Άρθρο 6 – Διεπιστημονική προσέγγιση

1. Τα σύνθετα ζητήματα αξιολογούνται με διεπιστημονική μεθοδολογία.
2. Ανάλογα με το αντικείμενο, δύνανται να συμμετέχουν ειδικότητες όπως:

α) μηχανικοί,

β) περιβαλλοντολόγοι,

γ) νομικοί,

δ) οικονομολόγοι,

ε) κοινωνικοί επιστήμονες,

στ) ειδικοί πολιτιστικής κληρονομιάς.

3. Η διεπιστημονικότητα αποσκοπεί στην πληρέστερη κατανόηση των επιπτώσεων και των δυνατών λύσεων.

Άρθρο 7 – Ανάλυση επιπτώσεων

Κάθε γνωμοδότηση ή τεχνική έκθεση δύναται να περιλαμβάνει αξιολόγηση:

α) περιβαλλοντικών επιπτώσεων,

β) κοινωνικών επιπτώσεων,

γ) οικονομικών παραμέτρων,

δ) τεχνικών περιορισμών,

ε) θεσμικού και νομικού πλαισίου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΟΜΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗΣ

Άρθρο 8 – Ελάχιστη δομή γνωμοδότησης

Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις του ΕΙΑΑΔΠ ακολουθούν, κατά κανόνα, την ακόλουθη δομή:

1. Τίτλος

Σαφής προσδιορισμός του αντικειμένου.

2. Περίληψη – Εκτελεστική σύνοψη

Σύντομη παρουσίαση:

α) του ζητήματος,

β) των βασικών ευρημάτων,

γ) των κύριων συμπερασμάτων.

3. Εισαγωγή

Παρουσίαση:

α) του ιστορικού,

β) του σκοπού,

γ) των ερευνητικών ερωτημάτων.

4. Θεσμικό και επιστημονικό πλαίσιο

Ανάλυση:

α) νομοθεσίας,

β) κανονιστικού πλαισίου,

γ) επιστημονικής βιβλιογραφίας.

5. Μεθοδολογία

Περιγραφή:

α) δεδομένων,

β) εργαλείων,

γ) κριτηρίων αξιολόγησης.

6. Ανάλυση

Παρουσίαση των δεδομένων και αξιολόγηση των επιμέρους ζητημάτων.

7. Συμπεράσματα

Συνοπτική και τεκμηριωμένη αποτύπωση των ευρημάτων.

8. Προτάσεις

Διατύπωση εφαρμόσιμων προτάσεων πολιτικής ή τεχνικών λύσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΛΕΓΧΟΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΓΚΡΙΣΗ

Άρθρο 9 – Εσωτερικός επιστημονικός έλεγχος

1. Κάθε σημαντικό επιστημονικό παραδοτέο υποβάλλεται σε εσωτερικό έλεγχο.
2. Ο έλεγχος αφορά:

α) πληρότητα τεκμηρίωσης,

β) ορθότητα μεθοδολογίας,

γ) συνέπεια συμπερασμάτων,

δ) σαφήνεια προτάσεων.

Άρθρο 10 – Επιστημονική αξιολόγηση από ειδικούς

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να ζητά αξιολόγηση από ανεξάρτητους επιστήμονες ή ειδικούς συνεργάτες.
2. Η αξιολόγηση αποσκοπεί στη βελτίωση της ποιότητας και όχι στον περιορισμό της επιστημονικής ανεξαρτησίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ, ΔΙΑΧΥΣΗ ΚΑΙ ΧΡΗΣΗ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ

Άρθρο 11 – Δημοσιοποίηση επιστημονικών αποτελεσμάτων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει τη διάχυση των αποτελεσμάτων των εργασιών του.

2. Η δημοσιοποίηση πραγματοποιείται με τρόπο:

α) υπεύθυνο,

β) επιστημονικά ακριβή,

γ) κατανοητό στο ευρύτερο κοινό.

Άρθρο 12 – Περιορισμοί χρήσης

1. Τα επιστημονικά έργα του ΕΙΑΑΔΠ δεν μπορούν να χρησιμοποιούνται με τρόπο που αλλοιώνει το περιεχόμενο ή τα συμπεράσματά τους.
2. Η αναφορά στο Ινστιτούτο πρέπει να γίνεται με τρόπο που διατηρεί την επιστημονική ακρίβεια και το κύρος του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 13 – Επιστημονική παρακαταθήκη

1. Οι γνωμοδοτήσεις και τεχνικές εκθέσεις του ΕΙΑΑΔΠ αποτελούν μέρος της επιστημονικής παρακαταθήκης του Ινστιτούτου.
2. Κάθε έργο πρέπει να υπηρετεί τον θεμελιώδη σκοπό:

τη μετατροπή της επιστημονικής γνώσης σε τεκμηριωμένες αποφάσεις που προστατεύουν το περιβάλλον, την κοινωνία και το μέλλον των επόμενων γενεών.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ ΙΙΙ
ΜΕΘΟΔΟΛΟΓΙΑ ΕΚΠΟΝΗΣΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΕΧΝΙΚΩΝ ΕΚΘΕΣΕΩΝ ΕΙΑΑΔΠ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ESG ΤΟΥ ΕΙΑΑΔΠ

(ENVIRONMENTAL – SOCIAL – GOVERNANCE POLICY)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ESG

Άρθρο 1 – Αντικείμενο της Πολιτικής ESG

1. Η παρούσα Πολιτική ESG καθορίζει το πλαίσιο με το οποίο το ΕΙΑΑΔΠ ενσωματώνει τις αρχές Περιβαλλοντικής, Κοινωνικής και Διοικητικής Υπευθυνότητας (Environmental, Social, Governance) στη λειτουργία, στις αποφάσεις και στις δράσεις του.
2. Η Πολιτική ESG αποτελεί αναπόσπαστο στοιχείο της ταυτότητας του Ινστιτούτου και συνδέεται άμεσα με:

   α) την αρχή της αειφόρου ανάπτυξης,

   β) την αρχή της πρόληψης,

   γ) τη διαγενεακή ευθύνη,

   δ) την επιστημονική ακεραιότητα,

   ε) τη δημιουργία δημόσιας αξίας.

Άρθρο 2 – Στόχος της Πολιτικής ESG

1. Στόχος της Πολιτικής ESG είναι η διασφάλιση ότι το ΕΙΑΑΔΠ:

   α) λειτουργεί σύμφωνα με τις αρχές που προωθεί μέσω του επιστημονικού του έργου,

   β) αποτελεί πρότυπο υπεύθυνης οργανωτικής λειτουργίας,

γ) ενσωματώνει περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια στις αποφάσεις του,

δ) ενισχύει την εμπιστοσύνη των συνεργατών και της κοινωνίας.

2. Το ΕΙΑΑΔΠ υιοθετεί την αρχή:

«Δεν αξιολογούμε μόνο την αειφορία· την εφαρμόζουμε στην πράξη».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ (ENVIRONMENTAL)

Άρθρο 3 – Περιβαλλοντική ευθύνη του Ινστιτούτου

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει ότι η προστασία του περιβάλλοντος αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την κοινωνική ευημερία και την οικονομική ανάπτυξη.
2. Η λειτουργία του Ινστιτούτου διέπεται από:

α) την αρχή της αειφορίας,

β) την αρχή της πρόληψης,

γ) την ορθολογική χρήση φυσικών πόρων,

δ) τη μείωση του περιβαλλοντικού αποτυπώματος.

Άρθρο 4 – Κλιματικό αποτύπωμα και μείωση εκπομπών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει τη σταδιακή μείωση του ανθρακικού αποτυπώματος της λειτουργίας του.
2. Για τον σκοπό αυτό εφαρμόζει:

α) περιορισμό άσκοπης κατανάλωσης ενέργειας,

β) προώθηση ψηφιακών διαδικασιών,

γ) περιορισμό μετακινήσεων μέσω τηλεδιασκέψεων,

δ) επιλογή υπεύθυνων προμηθευτών.

3. Το Ινστιτούτο δύναται να καταρτίζει ετήσιο απολογισμό περιβαλλοντικού αποτυπώματος.

Άρθρο 5 – Αειφόρα λειτουργία εγκαταστάσεων και υποδομών

1. Οι χώροι και οι υποδομές του ΕΙΑΑΔΠ σχεδιάζονται και λειτουργούν με γνώμονα:

   α) την ενεργειακή αποδοτικότητα,

   β) τη μείωση κατανάλωσης πόρων,

   γ) την ασφάλεια και ποιότητα εργασίας,

   δ) τη λειτουργική ανθεκτικότητα.

2. Σε περίπτωση μελλοντικής δημιουργίας μόνιμων εγκαταστάσεων, το Ινστιτούτο επιδιώκει εφαρμογή αρχών αειφόρου δόμησης και πιστοποιημένων πρακτικών.

Άρθρο 6 – Υπεύθυνες προμήθειες και κυκλική οικονομία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενσωματώνει περιβαλλοντικά κριτήρια στις προμήθειες και στις συνεργασίες του.
2. Προτιμώνται, όπου είναι εφικτό:

   α) προϊόντα χαμηλού περιβαλλοντικού αποτυπώματος,

   β) υπηρεσίες που εφαρμόζουν αρχές κυκλικής οικονομίας,

   γ) τοπικοί και υπεύθυνοι προμηθευτές.

3. Η κατανάλωση αντιμετωπίζεται ως στοιχείο ευθύνης και όχι μόνο ως λειτουργική ανάγκη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ (SOCIAL)

Άρθρο 7 – Κοινωνική αποστολή

1. Το ΕΙΑΑΔΠ θεωρεί ότι η αειφόρος ανάπτυξη δεν αφορά μόνο το περιβάλλον, αλλά και τον άνθρωπο, την κοινωνική συνοχή και την ποιότητα ζωής.
2. Οι δράσεις του Ινστιτούτου αποσκοπούν:

   α) στην ενίσχυση της κοινωνικής ανθεκτικότητας,

   β) στη διάχυση της γνώσης,

   γ) στην υποστήριξη τοπικών κοινωνιών,

   δ) στη μείωση ανισοτήτων μέσω της πρόσβασης στη γνώση.

Άρθρο 8 – Ίσες ευκαιρίες και συμπεριληπτικό περιβάλλον

1. Το ΕΙΑΑΔΠ λειτουργεί ως χώρος ίσων ευκαιριών, σεβασμού και συνεργασίας.
2. Απαγορεύονται:

   α) διακρίσεις,

   β) αποκλεισμοί,

   γ) συμπεριφορές που προσβάλλουν την αξιοπρέπεια των προσώπων.

3. Η διαφορετικότητα θεωρείται πλεονέκτημα για την επιστημονική δημιουργικότητα και την κοινωνική καινοτομία.

Άρθρο 9 – Ανάπτυξη ανθρώπινου δυναμικού

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επενδύει στη συνεχή ανάπτυξη των ανθρώπων που συνεργάζονται μαζί του.
2. Προωθεί:

   α) εκπαίδευση,

β) δια βίου μάθηση,

γ) μεταφορά εμπειρίας,

δ) συμμετοχή νέων επιστημόνων.

3. Η γνώση αντιμετωπίζεται ως κεφάλαιο που πρέπει να ανανεώνεται και να μεταδίδεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (GOVERNANCE)

Άρθρο 10 – Αρχές χρηστής διακυβέρνησης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει πρότυπο διακυβέρνησης που βασίζεται στις αρχές:

   α) της διαφάνειας,

   β) της λογοδοσίας,

   γ) της επιστημονικής ανεξαρτησίας,

   δ) της ηθικής ακεραιότητας,

   ε) της αποτελεσματικής διαχείρισης πόρων.

2. Η διοίκηση του Ινστιτούτου οφείλει να υπηρετεί αποκλειστικά τους καταστατικούς σκοπούς του και το δημόσιο συμφέρον που συνδέεται με την αποστολή του.

Άρθρο 11 – Ανεξαρτησία και θεσμική ακεραιότητα

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διασφαλίζει την ανεξαρτησία της επιστημονικής του κρίσης έναντι οποιασδήποτε εξωτερικής επιρροής.
2. Κάθε συνεργασία ή χρηματοδότηση αξιολογείται ως προς:

   α) τη συμβατότητά της με τις αξίες του Ινστιτούτου,

   β) τη διατήρηση της επιστημονικής ανεξαρτησίας,

   γ) την αποφυγή σύγκρουσης συμφερόντων.

3. Η οικονομική ενίσχυση δεν μπορεί να επηρεάζει τα επιστημονικά συμπεράσματα ή τις δημόσιες θέσεις του ΕΙΑΑΔΠ.

Άρθρο 12 – Διαφάνεια οικονομικών πόρων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει σύστημα διαφανούς οικονομικής διαχείρισης.
2. Οι οικονομικοί πόροι χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για:

   α) την επίτευξη των καταστατικών σκοπών,

   β) την υλοποίηση επιστημονικών δράσεων,

   γ) τη λειτουργική υποστήριξη του Ινστιτούτου.

3. Το Ινστιτούτο τηρεί διαδικασίες που εξασφαλίζουν:

   α) την ιχνηλασιμότητα των δαπανών,

   β) τον εσωτερικό έλεγχο,

   γ) την υπεύθυνη χρήση χρηματοδοτήσεων.

Άρθρο 13 – Πολιτική σύγκρουσης συμφερόντων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει πολιτική πρόληψης και διαχείρισης συγκρούσεων συμφερόντων.
2. Όλα τα πρόσωπα που συμμετέχουν στη διοίκηση ή στην υλοποίηση έργων οφείλουν να γνωστοποιούν:

   α) προσωπικά ή επαγγελματικά συμφέροντα που επηρεάζουν την αντικειμενικότητά τους,

   β) σχέσεις που μπορεί να δημιουργούν αμφιβολίες ανεξαρτησίας,

   γ) κάθε άλλη περίπτωση που απαιτεί αξιολόγηση.

3. Η ύπαρξη σύγκρουσης συμφερόντων δεν συνεπάγεται αυτομάτως αποκλεισμό, αλλά απαιτεί διαφανή διαχείριση.

Άρθρο 14 – Ηθική και επιστημονική δεοντολογία

1. Η λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ διέπεται από τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας του.
2. Το Ινστιτούτο δεσμεύεται για:

   α) επιστημονική ακρίβεια,

   β) αντικειμενικότητα,

   γ) ειλικρίνεια στην παρουσίαση δεδομένων,

   δ) σεβασμό στην πνευματική ιδιοκτησία,

   ε) αποφυγή παραπλανητικών ισχυρισμών.

3. Η επιστημονική αξιοπιστία αποτελεί βασικό άυλο κεφάλαιο του Ινστιτούτου.

Άρθρο 15 – Υπεύθυνη επιλογή συνεργασιών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αξιολογεί τους συνεργάτες του με βάση όχι μόνο τεχνικά και οικονομικά κριτήρια, αλλά και κριτήρια υπεύθυνης λειτουργίας.
2. Συνεκτιμώνται:

   α) η κοινωνική και περιβαλλοντική συμπεριφορά,

   β) η συμμόρφωση με αρχές δεοντολογίας,

   γ) η συμβατότητα με τους στόχους αειφορίας.

3. Το Ινστιτούτο επιδιώκει τη δημιουργία δικτύου συνεργατών που μοιράζονται κοινές αξίες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ESG ΔΕΙΚΤΕΣ, ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ

Άρθρο 16 – Σύστημα ESG αξιολόγησης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να αναπτύσσει σύστημα δεικτών ESG για την παρακολούθηση της επίδοσής του.
2. Οι δείκτες ESG λειτουργούν ως εργαλείο:

   α) αυτοαξιολόγησης,

   β) βελτίωσης λειτουργίας,

   γ) λογοδοσίας προς την κοινωνία.

3. Η αξιολόγηση δεν περιορίζεται σε οικονομικά αποτελέσματα, αλλά περιλαμβάνει συνολική αποτίμηση αξίας.

Άρθρο 17 – Περιβαλλοντικοί δείκτες (Environmental KPIs)

Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να παρακολουθεί ιδίως:

α) ενεργειακή κατανάλωση,

β) ανθρακικό αποτύπωμα,

γ) ποσοστό ψηφιακών διαδικασιών,

δ) μείωση χρήσης χαρτιού,

ε) περιβαλλοντικά υπεύθυνες προμήθειες,

στ) δράσεις προστασίας φυσικού περιβάλλοντος.

Άρθρο 18 – Κοινωνικοί δείκτες (Social KPIs)

Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να αξιολογεί:

α) αριθμό και ποιότητα εκπαιδευτικών δράσεων,

β) συμμετοχή νέων επιστημόνων,

γ) συνεργασίες με τοπικές κοινωνίες,

δ) κοινωνικό αντίκτυπο έργων,

ε) διάχυση επιστημονικής γνώσης,

στ) πολιτικές ισότητας και συμπερίληψης.

Άρθρο 19 – Δείκτες διακυβέρνησης (Governance KPIs)

Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να παρακολουθεί:

α) εφαρμογή διαδικασιών διαφάνειας,

β) τήρηση εσωτερικών κανονισμών,

γ) ύπαρξη διαδικασιών ελέγχου,

δ) διαχείριση συγκρούσεων συμφερόντων,

ε) συμμόρφωση με τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,

στ) αποτελεσματικότητα διοικητικών διαδικασιών.

Άρθρο 20 – Ετήσιος ESG απολογισμός

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να συντάσσει ετήσιο ESG απολογισμό ως μέρος της συνολικής έκθεσης πεπραγμένων του.
2. Ο απολογισμός παρουσιάζει:

   α) τις περιβαλλοντικές επιδόσεις,

   β) την κοινωνική συνεισφορά,

   γ) τη διοικητική λειτουργία,

   δ) τους στόχους βελτίωσης.

3. Ο ESG απολογισμός αποτελεί εργαλείο διαφάνειας και ενίσχυσης της εμπιστοσύνης προς το Ινστιτούτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ESG ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ, ΣΤΟΧΟΙ 2030 ΚΑΙ ΣΥΝΔΕΣΗ ΜΕ ΤΟΥΣ ΣΤΟΧΟΥΣ ΑΕΙΦΟΡΟΥ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (SDGs)

Άρθρο 21 – Μακροπρόθεσμη ESG στρατηγική του ΕΙΑΑΔΠ

1. Το ΕΙΑΑΔΠ υιοθετεί μακροπρόθεσμη στρατηγική ESG με ορίζοντα το 2030, η οποία αποσκοπεί στην ενσωμάτωση των αρχών της αειφορίας σε κάθε πτυχή της λειτουργίας του.
2. Η στρατηγική ESG αποτελεί εργαλείο:

   α) θεσμικής ωρίμανσης του Ινστιτούτου,

   β) ενίσχυσης της επιστημονικής αξιοπιστίας,

   γ) δημιουργίας κοινωνικής και περιβαλλοντικής αξίας,

   δ) ευθυγράμμισης με τις ευρωπαϊκές πολιτικές για την πράσινη και ψηφιακή μετάβαση.

3. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει να αποτελέσει πρότυπο οργανισμού που δεν μελετά απλώς την αειφορία, αλλά λειτουργεί ο ίδιος σύμφωνα με τις αρχές της.

Άρθρο 22 – ESG στόχοι έως το 2030

Μέχρι το 2030, το ΕΙΑΑΔΠ θέτει ως στρατηγικούς στόχους:

Α. Περιβαλλοντικοί στόχοι (Environmental)

1. Τη λειτουργία με το μικρότερο δυνατό περιβαλλοντικό αποτύπωμα.
2. Τη σταδιακή μείωση των άμεσων και έμμεσων εκπομπών άνθρακα.
3. Την εφαρμογή αρχών κυκλικής οικονομίας στην εσωτερική λειτουργία.
4. Την προώθηση λύσεων αειφόρου δομημένου περιβάλλοντος.
5. Την ανάπτυξη επιστημονικών δράσεων για:

   α) προστασία φυσικών οικοσυστημάτων,

   β) αντιμετώπιση κλιματικών κινδύνων,

   γ) ανθεκτικότητα υποδομών και κοινωνιών.

Β. Κοινωνικοί στόχοι (Social)

1. Τη δημιουργία ενός ανοιχτού, συμπεριληπτικού και αξιοκρατικού επιστημονικού χώρου.
2. Την ενίσχυση της συμμετοχής νέων επιστημόνων.
3. Τη σύνδεση επιστημονικής γνώσης και τοπικών κοινωνιών.
4. Την ανάπτυξη δράσεων περιβαλλοντικής και κοινωνικής εκπαίδευσης.
5. Τη μεταφορά τεχνογνωσίας σε περιοχές που αντιμετωπίζουν αναπτυξιακές, περιβαλλοντικές ή κοινωνικές προκλήσεις.

Γ. Στόχοι διακυβέρνησης (Governance)

1. Τη διατήρηση υψηλού επιπέδου διαφάνειας και λογοδοσίας.
2. Την πλήρη εφαρμογή:

   α) του Καταστατικού,

   β) του Εσωτερικού Κανονισμού,

   γ) του Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,

   δ) της Πολιτικής ESG.

3. Την ανάπτυξη μηχανισμών εσωτερικού ελέγχου και αξιολόγησης.
4. Την εξασφάλιση επιστημονικής ανεξαρτησίας και θεσμικής αξιοπιστίας.

Άρθρο 23 – Σύνδεση με τους Στόχους Αειφόρου Ανάπτυξης του ΟΗΕ (SDGs)

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ευθυγραμμίζει τη στρατηγική ESG του με τους Στόχους Αειφόρου Ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών (Sustainable Development Goals – SDGs).
2. Ιδιαίτερη συνάφεια παρουσιάζουν:

SDG 4 – Ποιοτική Εκπαίδευση

μέσω της διάχυσης γνώσης, εκπαίδευσης και ανάπτυξης δεξιοτήτων.

SDG 6 – Καθαρό Νερό και Αποχέτευση

μέσω της προστασίας υδατικών πόρων και αειφόρου διαχείρισης νερού.

SDG 7 – Καθαρή και Προσιτή Ενέργεια

μέσω της προώθησης ενεργειακής αποδοτικότητας και καθαρών τεχνολογιών.

SDG 9 – Βιομηχανία, Καινοτομία και Υποδομές

μέσω της προώθησης ανθεκτικών και αειφόρων υποδομών.

SDG 11 – Αειφόρες Πόλεις και Κοινότητες

μέσω της αειφόρου ανάπτυξης του δομημένου περιβάλλοντος.

SDG 12 – Υπεύθυνη Κατανάλωση και Παραγωγή

μέσω της κυκλικής οικονομίας και υπεύθυνων πρακτικών.

SDG 13 – Δράση για το Κλίμα

μέσω της αντιμετώπισης της κλιματικής αλλαγής και της προσαρμογής.

SDG 15 – Ζωή στη Στεριά

μέσω της προστασίας οικοσυστημάτων και βιοποικιλότητας.

SDG 17 – Συνεργασίες για τους Στόχους

μέσω εθνικών, ευρωπαϊκών και διεθνών συνεργασιών.

Άρθρο 24 – ESG ως εργαλείο στρατηγικής λήψης αποφάσεων

1. Κάθε σημαντική απόφαση του ΕΙΑΑΔΠ δύναται να αξιολογείται υπό το πρίσμα ESG.
2. Η αξιολόγηση εξετάζει:

   α) τις περιβαλλοντικές επιπτώσεις,

β) την κοινωνική αξία,

γ) τη συμβατότητα με τις αρχές χρηστής διακυβέρνησης.

3. Η προσέγγιση ESG λειτουργεί ως μηχανισμός πρόληψης λανθασμένων επιλογών και ενίσχυσης της μακροχρόνιας αξίας.

Άρθρο 25 – Το ΕΙΑΑΔΠ ως πρότυπος οργανισμός αειφορίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει να αποτελέσει παράδειγμα εφαρμογής των αρχών που προωθεί.
2. Η αξιοπιστία του Ινστιτούτου στηρίζεται στην αρχή:

«Η αειφορία δεν αποτελεί μόνο αντικείμενο επιστημονικής μελέτης· αποτελεί τρόπο λειτουργίας, διοίκησης και κοινωνικής ευθύνης».

3. Μέσω της Πολιτικής ESG, το ΕΙΑΑΔΠ μετατρέπει την αρχή της αειφορίας από θεωρητική θέση σε καθημερινή πρακτική.

Άρθρο 26 – Τελική δέσμευση ESG

Το ΕΙΑΑΔΠ δεσμεύεται να λειτουργεί με γνώμονα:

την προστασία του Περιβάλλοντος,
τον σεβασμό στον Άνθρωπο,
και τη χρηστή Διακυβέρνηση,
ώστε η ανάπτυξη του σήμερα να διασφαλίζει τις δυνατότητες του αύριο.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ IV
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ESG ΤΟΥ ΕΙΑΑΔΠ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ V

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

(RISK MANAGEMENT & COMPLIANCE POLICY

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρο 1 – Αντικείμενο της Πολιτικής

1. Η παρούσα Πολιτική Διαχείρισης Κινδύνων και Συμμόρφωσης καθορίζει το πλαίσιο με το οποίο το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει, αξιολογεί, αντιμετωπίζει και παρακολουθεί τους κινδύνους που δύνανται να επηρεάσουν την ομαλή λειτουργία, την επιστημονική αξιοπιστία και τη θεσμική του αποστολή.
2. Σκοπός της Πολιτικής είναι η διασφάλιση:

α) της θεσμικής ακεραιότητας,

β) της επιστημονικής ανεξαρτησίας,

γ) της οικονομικής και οργανωτικής σταθερότητας,

δ) της συμμόρφωσης με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο,

ε) της προστασίας της δημόσιας αξίας που δημιουργεί το Ινστιτούτο.

Άρθρο 2 – Θεμελιώδεις αρχές διαχείρισης κινδύνων

Η διαχείριση κινδύνων στο ΕΙΑΑΔΠ βασίζεται στις αρχές:

α) της πρόληψης,

β) της έγκαιρης αναγνώρισης,

γ) της τεκμηριωμένης αξιολόγησης,

δ) της αναλογικότητας των μέτρων,

ε) της συνεχούς βελτίωσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΣΥΣΤΗΜΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ

Άρθρο 3 – Κατηγορίες κινδύνων

Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει ενδεικτικά τις ακόλουθες κατηγορίες κινδύνων:

α) Θεσμικοί και διοικητικοί κίνδυνοι

Περιλαμβάνουν κινδύνους που σχετίζονται με:

- την ορθή λειτουργία των οργάνων,
- τη λήψη αποφάσεων,
- την τήρηση εσωτερικών διαδικασιών.

β) Επιστημονικοί κίνδυνοι

Περιλαμβάνουν:

- ανεπαρκή τεκμηρίωση,
- λανθασμένη χρήση δεδομένων,
- πλημμελή επιστημονική αξιολόγηση.

γ) Οικονομικοί κίνδυνοι

Περιλαμβάνουν:

- ανεπαρκή χρηματοδότηση,
- κακή διαχείριση πόρων,
- μη επιλέξιμες δαπάνες σε χρηματοδοτούμενα έργα.

δ) Νομικοί και κανονιστικοί κίνδυνοι

Περιλαμβάνουν:

- μη συμμόρφωση με νομοθετικές απαιτήσεις,
- παραβίαση συμβατικών υποχρεώσεων,
- παραλείψεις διοικητικών διαδικασιών.

ε) Κίνδυνοι φήμης και αξιοπιστίας

Περιλαμβάνουν:

- απώλεια εμπιστοσύνης,
- αμφισβήτηση επιστημονικής ανεξαρτησίας,
- κακή δημόσια εικόνα.

Άρθρο 4 – Μητρώο Κινδύνων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να τηρεί Μητρώο Κινδύνων.
2. Το Μητρώο περιλαμβάνει:

α) περιγραφή κινδύνου,

β) πιθανότητα εμφάνισης,

γ) πιθανές επιπτώσεις,

δ) επίπεδο σοβαρότητας,

ε) μέτρα αντιμετώπισης,

στ) υπεύθυνο παρακολούθησης.

3. Το Μητρώο Κινδύνων αναθεωρείται περιοδικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ (COMPLIANCE)

Άρθρο 5 – Αρχές συμμόρφωσης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δεσμεύεται να λειτουργεί σύμφωνα με:

α) το Καταστατικό του,

β) τον Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας,

γ) τον Κώδικα Ηθικής και Δεοντολογίας,

δ) την εθνική και ευρωπαϊκή νομοθεσία,

ε) τις απαιτήσεις των χρηματοδοτικών προγραμμάτων στα οποία συμμετέχει.

2. Η συμμόρφωση αποτελεί βασική προϋπόθεση για τη διατήρηση της αξιοπιστίας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 6 – Υπεύθυνη συμμόρφωση

1. Η διοίκηση του ΕΙΑΑΔΠ έχει την ευθύνη διασφάλισης της εφαρμογής των αρχών συμμόρφωσης.
2. Όλα τα μέλη, συνεργάτες και εργαζόμενοι οφείλουν:

α) να γνωρίζουν τις υποχρεώσεις τους,

β) να τηρούν τις προβλεπόμενες διαδικασίες,

γ) να αναφέρουν πιθανούς κινδύνους ή παραβιάσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ

Άρθρο 7 – Πρόληψη σύγκρουσης συμφερόντων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει πολιτική πρόληψης συγκρούσεων συμφερόντων.
2. Κάθε πρόσωπο που συμμετέχει στη διοίκηση ή στην εκπόνηση έργων οφείλει να γνωστοποιεί κάθε κατάσταση που μπορεί να επηρεάσει την αντικειμενικότητά του.
3. Η διαχείριση σύγκρουσης συμφερόντων πραγματοποιείται με:

α) δήλωση ενδιαφερόντων,

β) αποχή από συγκεκριμένες αποφάσεις όπου απαιτείται,

γ) καταγραφή της σχετικής διαδικασίας.

Άρθρο 8 – Επιστημονική ακεραιότητα

1. Το ΕΙΑΑΔΠ προστατεύει την επιστημονική αλήθεια και την ανεξάρτητη κρίση.
2. Δεν επιτρέπονται:

α) παραποίηση δεδομένων,

β) απόκρυψη σημαντικών στοιχείων,

γ) παραπλανητική παρουσίαση αποτελεσμάτων,

δ) εξωτερικές παρεμβάσεις στο επιστημονικό έργο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΝΑΦΟΡΑ ΠΑΡΑΤΥΠΙΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΩΝ

Άρθρο 9 – Αναφορά παρατυπιών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει την έγκαιρη αναφορά περιστατικών που δύνανται να επηρεάσουν την ορθή λειτουργία του.
2. Οι αναφορές μπορούν να αφορούν:

α) οικονομικές παρατυπίες,

β) παραβιάσεις δεοντολογίας,

γ) σύγκρουση συμφερόντων,

δ) παραβιάσεις διαδικασιών.

Άρθρο 10 – Προστασία αναφέροντος

1. Το ΕΙΑΑΔΠ διασφαλίζει ότι πρόσωπα που αναφέρουν καλόπιστα προβλήματα δεν υφίστανται δυσμενή μεταχείριση.
2. Η διαδικασία αναφοράς διέπεται από:

α) εμπιστευτικότητα,

β) αντικειμενική εξέταση,

γ) σεβασμό όλων των εμπλεκομένων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΡΙΣΕΩΝ

Άρθρο 11 – Αντιμετώπιση έκτακτων καταστάσεων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να εφαρμόζει διαδικασίες αντιμετώπισης κρίσεων που αφορούν:

α) λειτουργική διακοπή,

β) απώλεια δεδομένων,

γ) οικονομικές δυσχέρειες,

δ) σοβαρά ζητήματα φήμης,

ε) εξωτερικές κρίσεις που επηρεάζουν έργα του.

2. Η αντιμετώπιση βασίζεται στην ταχεία αντίδραση, την τεκμηρίωση και τη διαφάνεια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΚΑΙ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Άρθρο 12 – Συνεχής αξιολόγηση

1. Η Πολιτική Διαχείρισης Κινδύνων και Συμμόρφωσης αξιολογείται περιοδικά.
2. Η αξιολόγηση εξετάζει:

α) την αποτελεσματικότητα των μέτρων,

β) την εμφάνιση νέων κινδύνων,

γ) τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις.

Άρθρο 13 – Τελική δέσμευση

Το ΕΙΑΑΔΠ δεσμεύεται να λειτουργεί με τρόπο:

προληπτικό, υπεύθυνο και διαφανή, ώστε η επιστημονική του αποστολή να προστατεύεται από κινδύνους και να υπηρετεί με συνέπεια την κοινωνία, το περιβάλλον και τις επόμενες γενεές.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ V
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΙΝΔΥΝΩΝ ΚΑΙ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ ΕΙΑΑΔΠ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VI

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

(GDPR & CYBERSECURITY POLICY)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρο 1 – Αντικείμενο της Πολιτικής

1. Η παρούσα Πολιτική καθορίζει το πλαίσιο προστασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και ψηφιακής ασφάλειας που εφαρμόζει το ΕΙΑΑΔΠ.
2. Σκοπός της Πολιτικής είναι η διασφάλιση:

α) της προστασίας της ιδιωτικότητας,

β) της ασφάλειας των πληροφοριών,

γ) της εμπιστευτικότητας των δεδομένων,

δ) της ακεραιότητας των επιστημονικών και διοικητικών αρχείων,

ε) της συμμόρφωσης με το ευρωπαϊκό και εθνικό θεσμικό πλαίσιο.

Άρθρο 2 – Πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα Πολιτική εφαρμόζεται σε:

α) μέλη διοίκησης,

β) εργαζομένους,

γ) επιστημονικούς συνεργάτες,

δ) εξωτερικούς συνεργάτες,

ε) κάθε πρόσωπο που έχει πρόσβαση σε δεδομένα ή πληροφοριακά συστήματα του ΕΙΑΑΔΠ.

2. Η υποχρέωση προστασίας δεδομένων συνεχίζεται και μετά τη λήξη οποιασδήποτε συνεργασίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΑΡΧΕΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 3 – Βασικές αρχές επεξεργασίας δεδομένων

Το ΕΙΑΑΔΠ επεξεργάζεται δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα σύμφωνα με τις αρχές:

α) νομιμότητας, αντικειμενικότητας και διαφάνειας,

β) περιορισμού του σκοπού,

γ) ελαχιστοποίησης των δεδομένων,

δ) ακρίβειας,

ε) περιορισμού του χρόνου διατήρησης,

στ) ακεραιότητας και εμπιστευτικότητας.

Άρθρο 4 – Νόμιμη επεξεργασία δεδομένων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επεξεργάζεται προσωπικά δεδομένα μόνο όταν υπάρχει νόμιμη βάση επεξεργασίας.
2. Η επεξεργασία δύναται να βασίζεται ιδίως:

α) στην εκπλήρωση συμβατικών υποχρεώσεων,

β) στη συμμόρφωση με νομικές υποχρεώσεις,

γ) στην προστασία έννομων συμφερόντων,

δ) στη συγκατάθεση του υποκειμένου των δεδομένων όπου απαιτείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 5 – Κατηγορίες δεδομένων

Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να διαχειρίζεται:

α) στοιχεία συνεργατών και μελών,

β) στοιχεία επικοινωνίας,

γ) οικονομικά και διοικητικά στοιχεία,

δ) δεδομένα επιστημονικών έργων,

ε) δεδομένα συμμετεχόντων σε δράσεις και εκδηλώσεις.

Άρθρο 6 – Ασφάλεια αποθήκευσης δεδομένων

1. Τα δεδομένα αποθηκεύονται με τρόπο που εξασφαλίζει:

α) προστασία από μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση,

β) αποτροπή απώλειας ή καταστροφής,

γ) δυνατότητα ανάκτησης σε περίπτωση περιστατικού.

2. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα ασφαλείας.

Άρθρο 7 – Έλεγχος πρόσβασης

1. Η πρόσβαση σε δεδομένα παρέχεται μόνο σε πρόσωπα που έχουν αναγκαία αρμοδιότητα.
2. Τα δικαιώματα πρόσβασης καθορίζονται βάσει:

α) ρόλου,

β) αρμοδιοτήτων,

γ) αναγκαιότητας γνώσης.

3. Η πρόσβαση παρακολουθείται και αναθεωρείται περιοδικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΨΗΦΙΑΚΗ ΑΣΦΑΛΕΙΑ

Άρθρο 8 – Προστασία πληροφοριακών συστημάτων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ λαμβάνει μέτρα για την προστασία των πληροφοριακών του συστημάτων από:

α) μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση,

β) κακόβουλο λογισμικό,

γ) απώλεια δεδομένων,

δ) κυβερνοεπιθέσεις.

2. Η ψηφιακή ασφάλεια αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της θεσμικής αξιοπιστίας του Ινστιτούτου.

Άρθρο 9 – Αντίγραφα ασφαλείας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει διαδικασίες τακτικής δημιουργίας αντιγράφων ασφαλείας.
2. Τα αντίγραφα ασφαλείας πρέπει να εξασφαλίζουν:

α) διαθεσιμότητα δεδομένων,

β) δυνατότητα αποκατάστασης,

γ) προστασία από απώλεια.

Άρθρο 10 – Ψηφιακή υπευθυνότητα χρηστών

Οι χρήστες των πληροφοριακών συστημάτων οφείλουν:

α) να προστατεύουν τους κωδικούς πρόσβασης,

β) να μην κοινοποιούν μη εξουσιοδοτημένα δεδομένα,

γ) να χρησιμοποιούν ασφαλείς πρακτικές,

δ) να αναφέρουν ύποπτα περιστατικά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΩΝ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ

Άρθρο 11 – Δικαιώματα φυσικών προσώπων

Το ΕΙΑΑΔΠ διασφαλίζει τα δικαιώματα των υποκειμένων των δεδομένων, ιδίως:

α) πρόσβασης,

β) διόρθωσης,

γ) διαγραφής όπου εφαρμόζεται,

δ) περιορισμού επεξεργασίας,

ε) εναντίωσης,

στ) φορητότητας δεδομένων όπου προβλέπεται.

Άρθρο 12 – Διαχείριση αιτημάτων

1. Τα αιτήματα σχετικά με προσωπικά δεδομένα εξετάζονται με τρόπο έγκαιρο και τεκμηριωμένο.
2. Το ΕΙΑΑΔΠ διασφαλίζει ότι η άσκηση δικαιωμάτων πραγματοποιείται με απλό και κατανοητό τρόπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ

Άρθρο 13 – Αναγνώριση περιστατικών

Περιστατικά ασφάλειας μπορεί να περιλαμβάνουν:

α) απώλεια δεδομένων,

β) μη εξουσιοδοτημένη πρόσβαση,

γ) διαρροή πληροφοριών,

δ) παραβίαση πληροφοριακών συστημάτων.

Άρθρο 14 – Αντιμετώπιση περιστατικών

1. Σε περίπτωση περιστατικού εφαρμόζονται διαδικασίες:

α) άμεσης αξιολόγησης,

β) περιορισμού των επιπτώσεων,

γ) αποκατάστασης λειτουργίας,

δ) ενημέρωσης των αρμόδιων φορέων όπου απαιτείται.

2. Κάθε περιστατικό καταγράφεται και αξιολογείται για την αποτροπή επανάληψής του.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΣΥΝΕΧΗΣ ΒΕΛΤΙΩΣΗ

Άρθρο 15 – Εκπαίδευση συνεργατών

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει την ενημέρωση των συνεργατών του σχετικά με:

α) προστασία δεδομένων,

β) ψηφιακή ασφάλεια,

γ) ασφαλή χρήση πληροφοριακών εργαλείων.

2. Η ασφάλεια αποτελεί συλλογική ευθύνη όλων των προσώπων που συμμετέχουν στη λειτουργία του Ινστιτούτου.

Άρθρο 16 – Αναθεώρηση Πολιτικής

1. Η παρούσα Πολιτική αναθεωρείται όταν:

α) μεταβάλλεται το θεσμικό πλαίσιο,

β) αλλάζουν οι ανάγκες λειτουργίας,

γ) προκύπτουν νέες τεχνολογικές απαιτήσεις.

2. Η αναθεώρηση αποσκοπεί στη συνεχή ενίσχυση της προστασίας και της ασφάλειας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΤΕΛΙΚΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ

Άρθρο 17 – Προστασία γνώσης και εμπιστοσύνης

Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει ότι:

η προστασία των δεδομένων δεν αποτελεί μόνο νομική υποχρέωση, αλλά θεμελιώδη προϋπόθεση εμπιστοσύνης, επιστημονικής αξιοπιστίας και υπεύθυνης λειτουργίας.

Το Ινστιτούτο δεσμεύεται να προστατεύει:

τον άνθρωπο,
τη γνώση,
την επιστημονική πληροφορία
και την ψηφιακή του υποδομή,
με ασφάλεια, διαφάνεια και υπευθυνότητα.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ VI
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΨΗΦΙΑΚΗΣ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΕΙΑΑΔΠ

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ VII

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

(SCIENTIFIC INDEPENDENCE & INTEGRITY POLICY)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΚΑΙ ΣΚΟΠΟΣ

Άρθρο 1 – Αντικείμενο της Πολιτικής

1. Η παρούσα Πολιτική καθορίζει τις θεμελιώδεις αρχές που διέπουν την επιστημονική λειτουργία του ΕΙΑΑΔΠ και διασφαλίζει την ανεξαρτησία, την ακεραιότητα και την αξιοπιστία του επιστημονικού του έργου.
2. Η Πολιτική εφαρμόζεται σε:

α) μέλη διοίκησης,

β) επιστημονικούς συνεργάτες,

γ) ερευνητές,

δ) εξωτερικούς εμπειρογνώμονες,

ε) κάθε πρόσωπο που συμμετέχει στην παραγωγή ή αξιολόγηση επιστημονικού έργου του Ινστιτούτου.

Άρθρο 2 – Θεμελιώδης αρχή επιστημονικής ανεξαρτησίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ αναγνωρίζει ότι η επιστημονική ανεξαρτησία αποτελεί βασική προϋπόθεση για την αξιοπιστία και το θεσμικό κύρος του.
2. Οι επιστημονικές γνωμοδοτήσεις, εκθέσεις, μελέτες και αξιολογήσεις του Ινστιτούτου βασίζονται αποκλειστικά:

α) σε επιστημονικά δεδομένα,

β) σε τεκμηριωμένες μεθόδους,

γ) σε αντικειμενική αξιολόγηση στοιχείων,

δ) στις αρχές της επιστημονικής δεοντολογίας.

3. Καμία εξωτερική οικονομική, πολιτική ή άλλη επιρροή δεν μπορεί να καθορίζει τα επιστημονικά συμπεράσματα του ΕΙΑΑΔΠ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙ

ΑΡΧΕΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ

Άρθρο 3 – Αλήθεια και ακρίβεια στην επιστημονική εργασία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δεσμεύεται για την ακριβή, πλήρη και υπεύθυνη παρουσίαση των επιστημονικών δεδομένων.
2. Απαγορεύονται:

α) η παραποίηση ή αλλοίωση δεδομένων,

β) η επιλεκτική παρουσίαση στοιχείων με σκοπό τη δημιουργία παραπλανητικών συμπερασμάτων,

γ) η απόκρυψη κρίσιμων πληροφοριών,

δ) η παρουσίαση μη τεκμηριωμένων ισχυρισμών ως επιστημονικών δεδομένων.

Άρθρο 4 – Αντικειμενικότητα και πολυφωνία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει την αντικειμενική προσέγγιση κάθε επιστημονικού ζητήματος.
2. Όπου υφίστανται διαφορετικές επιστημονικές απόψεις, αυτές αξιολογούνται με βάση:

α) την ποιότητα των στοιχείων,

β) τη μεθοδολογική επάρκεια,

γ) την επιστημονική τεκμηρίωση.

3. Η παρουσία διαφορετικών απόψεων αποτελεί στοιχείο επιστημονικής προόδου και όχι αδυναμία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΙΙΙ

ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΑΠΟ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΕΣ ΕΠΙΡΡΟΕΣ

Άρθρο 5 – Αρχή ανεξαρτησίας χρηματοδότησης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ δύναται να λαμβάνει χρηματοδότηση από δημόσιους, ευρωπαϊκούς, ιδιωτικούς ή άλλους φορείς, υπό την προϋπόθεση ότι διατηρεί πλήρη επιστημονική ανεξαρτησία.
2. Η χρηματοδότηση:

α) δεν καθορίζει τα επιστημονικά αποτελέσματα,

β) δεν περιορίζει την ελεύθερη διατύπωση συμπερασμάτων,

γ) δεν επηρεάζει την επιλογή επιστημονικών μεθόδων.

Άρθρο 6 – Διαφάνεια χρηματοδοτήσεων

1. Το ΕΙΑΑΔΠ επιδιώκει τη διαφάνεια ως προς τις σημαντικές πηγές χρηματοδότησης των δράσεών του.
2. Η διαφάνεια αποσκοπεί στην ενίσχυση:

α) της εμπιστοσύνης,

β) της λογοδοσίας,

γ) της θεσμικής αξιοπιστίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΔΕΟΝΤΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ

Άρθρο 7 – Σεβασμός πνευματικής δημιουργίας

1. Το ΕΙΑΑΔΠ προστατεύει την πνευματική εργασία των επιστημόνων και συνεργατών του.
2. Η χρήση επιστημονικών πηγών πραγματοποιείται με:

α) αναγνώριση της προέλευσης,

β) ορθή βιβλιογραφική αναφορά,

γ) σεβασμό των δικαιωμάτων δημιουργού.

Άρθρο 8 – Συγγραφική και επιστημονική ευθύνη

1. Κάθε πρόσωπο που συμμετέχει σε επιστημονικό έργο φέρει ευθύνη για το τμήμα της εργασίας που έχει αναλάβει.
2. Η συμμετοχή σε επιστημονική παραγωγή προϋποθέτει ουσιαστική συμβολή και όχι απλή τυπική αναφορά.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΝ ΔΙΑΦΩΝΙΩΝ

Άρθρο 9 – Επιστημονικός διάλογος

1. Το ΕΙΑΑΔΠ ενθαρρύνει τον τεκμηριωμένο επιστημονικό διάλογο.
2. Οι διαφωνίες αντιμετωπίζονται με:

α) σεβασμό,

β) επιχειρηματολογία,

γ) αξιολόγηση δεδομένων.

3. Η επιστημονική κριτική δεν αποτελεί σύγκρουση, αλλά εργαλείο βελτίωσης της γνώσης.

Άρθρο 10 – Αξιολόγηση αμφισβητούμενων ζητημάτων

1. Σε ζητήματα επιστημονικής αβεβαιότητας, το ΕΙΑΑΔΠ εφαρμόζει:

α) την αρχή της προφύλαξης όπου απαιτείται,

β) αναφορά των περιορισμών των διαθέσιμων δεδομένων,

γ) σαφή διάκριση μεταξύ δεδομένων, εκτιμήσεων και προτάσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΕΥΘΥΝΗ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Άρθρο 11 – Δημόσια αποστολή της επιστήμης

1. Το ΕΙΑΑΔΠ θεωρεί ότι η επιστημονική γνώση αποτελεί κοινωνικό αγαθό.
2. Η επιστημονική δραστηριότητα οφείλει να συμβάλλει:

α) στη βελτίωση των δημόσιων πολιτικών,

β) στην προστασία του περιβάλλοντος,

γ) στην ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής,

δ) στη διασφάλιση των δικαιωμάτων των επόμενων γενεών.

Άρθρο 12 – Υπεύθυνη επιστημονική επικοινωνία

1. Το ΕΙΑΑΔΠ παρουσιάζει τα αποτελέσματα του έργου του με τρόπο:

α) ακριβή,

β) κατανοητό,

γ) απαλλαγμένο από υπερβολές ή παραπλανητικές διατυπώσεις.

2. Η επικοινωνία της επιστήμης αποτελεί μέρος της κοινωνικής ευθύνης του Ινστιτούτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΤΕΛΙΚΗ ΔΕΣΜΕΥΣΗ

Άρθρο 13 – Η επιστημονική ακεραιότητα ως θεμέλιο του ΕΙΑΑΔΠ

Το ΕΙΑΑΔΠ δεσμεύεται ότι:

η γνώση δεν υπηρετεί σκοπιμότητες,
η επιστήμη δεν υποτάσσεται σε πιέσεις,
και η τεκμηριωμένη αλήθεια αποτελεί το θεμέλιο κάθε δράσης του.

Η επιστημονική ανεξαρτησία και ακεραιότητα αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για την εκπλήρωση της αποστολής του Ινστιτούτου:

να υπηρετεί την αειφόρο ανάπτυξη, το δομημένο περιβάλλον και το δημόσιο συμφέρον με υπευθυνότητα, διαφάνεια και συνέπεια.

ΤΕΛΟΣ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ VII
ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑΣ ΕΙΑΑΔΠ